

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. október 31.
(OR. en)

13773/22

Intézményközi referenciaszám:
2021/0341 (COD)

EF 308
ECOFIN 1055
CCG 42
CODEC 1560

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A Bázel III végrehajtása – Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a 2013/36/EU irányelvnek a felügyeleti hatáskörök, a szankciók, a harmadik országbeli fióktelepek, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében történő módosításáról és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (a tőkekövetelményekről szóló irányelv) – Általános megközelítés

Javaslat –**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2013/36/EU irányelvnek
a felügyeleti hatáskörök, a szankciók, a harmadik országbeli fióktelepek, valamint a
környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében történő módosításáról és a
2014/59/EU irányelv módosításáról
(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

mivel:

(1) Az illetékes hatóságoknak, azok személyzetének és irányító testületeik tagjainak függetlennek kell lenniük a politikai és gazdasági befolyástól. Az összeférhetetlenség kockázata aláássa az uniós pénzügyi rendszer integritását, és veszélyezteti az integrált bank- és tőkepiaci unió célját. A 2013/36/EU irányelvnek részletesebb rendelkezéseket kell tartalmaznia a tagállamok számára annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok – beleértve személyzetüket és az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjait – függetlenül és objektíven járjanak el. Ezzel összefüggésben az összeférhetetlenség megelőzése érdekében minimumkövetelményeket kell megállapítani – mint például a várakozási időszak és a felügyelt szervezet által kibocsátott eszközökkel való kereskedés tilalma –, amelyek az intézmény felügyeletében közvetlenül részt vevő személyzeti tagokra és az illetékes hatóságok irányító testületeinek tagjaira alkalmazandók. Továbbá, amennyiben a tagállamok ezt szükségesnek ítélik, lehetővé kell tenni számukra, hogy szigorúbb követelményeket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az összeférhetetlenség megelőzésére vonatkozóan.

(1a) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy megfelelő kompenzációs mechanizmusokat biztosítsanak a személyzet, illetve az irányító szervek várakozási időszak által érintett tagjai javára. E mechanizmusok célja, hogy kompenzálják a várakozási idő következtében ezekre az egyénekre háruló terheket, így különösen azt, hogy e személyek bizonyos ideig nem tudnak munkát vállalni az említett korlátozások hatálya alá tartozó szervezeteknél. A kompenzációnak arányban kell állnia az adott várakozási időszak hosszával.

(1b) A felügyeleti szerveknek felügyeleti feladataik ellátása során a lehető legnagyobb feddhetetlenséggel kell eljárniuk. Az átláthatóság növelése és a magas szintű etikai normák biztosítása érdekében helyénvaló, hogy az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjai kötelesek legyenek évente érdekeltségi nyilatkozatot tenni. A nyilatkozatnak információkat kell tartalmaznia az adott tag által birtokolt pénzügyi eszközökről abból a célból, hogy csökkenteni lehessen az ezen részesedésekből esetlegesen következő összeférhetetlenségből eredő kockázatot, és hogy az illetékes hatóságok megfelelő módon tudják kezelni e kockázatokat. Az érdekeltségi nyilatkozat nem érintheti az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti, vagyonnyilatkozat benyújtására vonatkozó követelményeket.

(2) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy visszavonják a hitelintézetnek adott engedélyt, ha a hitelintézetet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak nyilvánították, és szívesen nem lehet számítani arra, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedéssel észszerű határidőn belül megakadályozható az intézmény csődje, és nincs szükség közérdekből szanálási intézkedésre. Ilyen helyzetben a hitelintézetet az alkalmazandó nemzeti fizetésképtelenségi eljárásnak megfelelően vagy a nemzeti jog által ezen intézmények számára előírt más típusú, a piacról való rendezett kivonulást biztosító eljárások keretében kell felszámolni, és ezért a hitelintézetnek meg kell szüntetnie azokat a tevékenységeket, amelyekre az engedélyt kapta. Mindazonáltal a fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak nyilvánítás nem vonhatja maga után az engedély automatikus visszavonását, mint más esetekben, amikor az illetékes hatóság visszavonhatja az engedélyt. Az illetékes hatóságoknak arányos mértékben és oly módon kell gyakorolniuk hatásköreiket, amely tekintetbe veszi az alkalmazandó tagállami fizetésképtelenségi eljárások jellemzőit, beleértve a meglévő bírósági eljárásokat is, az engedély visszavonására vonatkozó hatáskör ugyanakkor nem alkalmazható a fizetésképtelenségi eljárások megindításának megakadályozására vagy megszüntetésének kényszerítésére, ideértve például a bírósági moratórium vagy az aktív engedélyhez kötött egyéb intézkedések alkalmazását.

(4) A hitelintézetek felügyeleti hatóságainak rendelkezniük kell a feladataik ellátását lehetővé tevő, és a felügyelt szervezetek által végzett különböző műveletekre kiterjedő hatáskörökkel. E célból és az egyenlő versenyfeltételek jobb érvényesítése érdekében a felügyeleti szervek felügyeleti hatáskörének ki kell terjednie a felügyelt szervezetek által végezhető jelentős műveletekre. Ezért az illetékes hatóságokat értesíteni kell abban az esetben, ha egy felügyelt szervezet által végrehajtott jelentős művelet – ideértve a felügyelt szervezetek által pénzügyi ágazatbeli szervezetekben való jelentős részesedésszerzést, felügyelt szervezetektől vagy felügyelt szervezetek részére történő jelentős vagyonátruházást, valamint a felügyelt szervezeteket érintő egyesületeket és szétválásokat – aggályokat vet fel a felügyelt szervezet prudenciális profilját vagy esetleges pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tevékenységeit illetően. Ezen túlmenően az illetékes hatóságoknak jelentős részesedések megszerzése, valamint egyesületek és szétválások esetén beavatkozási hatáskörrel kell rendelkezniük.

(5) Az egyesületek és szétválások tekintetében az (EU) 2017/1132 irányelv harmonizált szabályokat és eljárásokat állapít meg, különösen a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésére és szétválására vonatkozóan. Ezért az illetékes hatóságok által lefolytatott, az ezen irányelvben meghatározott értékelési eljárásnak ki kell egészítenie az (EU) 2017/1132 irányelv rendelkezéseit, és nem lehet azokkal ellentétes. Az (EU) 2017/1132 irányelv hatálya alá tartozó, határokon átnyúló egyesületek és szétválások esetében az illetékes felügyeleti hatóság indokolással ellátott véleménye részét kell, hogy képezze annak az értékelésnek, amely az összes vonatkozó feltételnek való megfelelést, valamint az egyesülést megelőző vagy a szétválást megelőző tanúsítványhoz szükséges valamennyi eljárás és alaki követelmény teljesítésének megfelelését vizsgálja. Az indokolással ellátott véleményt ezért továbbítani kell az egyesülést megelőző vagy a szétválást megelőző, az (EU) 2017/1132 irányelv szerinti tanúsítvány kiállításáért felelős kijelölt nemzeti hatóságnak.

- (6) Az illetékes hatóságok számára előzetes bejelentést kell tenni, hogy az említett jelentős műveletek megkezdése előtt beavatkozhatnak. A bejelentéshez mellékelni kell azokat az információkat, amelyek alapján az illetékes hatóságok a tervezett műveletet prudenciális szempontból, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében értékelni tudják. Az illetékes hatóságoknak az összes kért információt tartalmazó bejelentés kézhezvételekor meg kell kezdeniük az értékelést, amelynek idejét pénzügyi ágazatbeli szervezetben való jelentős részesedésszerzés esetén korlátozni kell.
- (7) Pénzügyi ágazatbeli szervezetben való jelentős részesedésszerzés esetén az értékelés eredménye alapján az illetékes hatóság a művelet ellenzése mellett is dönthet. Amennyiben az illetékes hatóság egy adott időszakon belül nem ellenzi a műveletet, azt jóváhagyottnak kell tekinteni.
- (8) Az arányosság biztosítása és az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében az illetékes hatóságok e további hatáskörei csak a jelentősnek ítélt műveletekre vonatkoznak. Csak az egyesülésre vagy szétválásra irányuló műveleteket kell automatikusan jelentős műveletként kezelni, mivel az újonnan létrehozott szervezet az egyesülésben vagy szétválásban eredetileg részt vevő szervezetektől várhatóan jelentősen eltérő prudenciális profillal rendelkezik. Továbbá az egyesületeket vagy a szétválásokat az érintett szervezetek az illetékes hatóságok előzetes kedvező véleményének kézhezvétele előtt nem hajthatják végre. A pénzügyi ágazatbeli szervezetben való részesedésszerzést, amennyiben az jelentősnek minősül, az illetékes hatóságnak hallgatólagos jóváhagyási eljárás alapján kell értékelnie.

(9) Bizonyos helyzetekben (például, amikor különböző tagállamokban letelepedett szervezetek érintettek) a műveletekhez több bejelentésre és különböző illetékes hatóságok általi értékelésre lehet szükség, ami szükségessé teszi e hatóságok hatékony együttműködését. Ezért pontosan meg kell határozni az együttműködési kötelezettségeket, különösen az előzetes kölcsönös bejelentések, a zökkenőmentes információcsere és a koordinált értékelés tekintetében.

(11) Az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy szabályozástechnikai standardokat, végrehajtástechnikai standardokat és iránymutatásokat dolgozzon ki e további felügyeleti hatáskörök megfelelő alkalmazási keretének biztosítása érdekében. Az említett szabályozástechnikai és végrehajtástechnikai standardoknak különösen az illetékes hatóságok által beszerzendő információkat, az értékelendő elemeket és – amennyiben egynél több illetékes hatóság érintett – az együttműködés kérdéseit kell meghatározniuk. Ezek a különböző elemek elengedhetetlenek annak biztosításához, hogy egy kellően harmonizált felügyeleti módszertan segítségével a további hatáskörökre vonatkozó rendelkezések hatékonyan, a lehető legkisebb adminisztratív többletterheléssel legyenek végrehajthatók.

(12) Alapvető fontosságú, hogy a hitelintézetek, a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok mind uniós szinten, mind pedig az egyes tagállamok szintjén megfeleljenek a prudenciális követelményeknek, így garantálva a biztonságos és megbízható működésüket, és megőrizve a pénzügyi rendszer stabilitását. Ezért az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy megfelelő időben, határozott intézkedéseket hozzanak, amennyiben ezek a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok, valamint vezetőik nem tesznek eleget a prudenciális követelményeknek vagy a felügyeleti határozatoknak.

(13) A szankcionálási hatáskörök terén az egyenlő feltételek biztosítása érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókkal, kényszerítő bírságokkal és egyéb közigazgatási intézkedésekkel szankcionálják a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezések, valamint az 575/2013/EU rendelet vagy az illetékes hatóság által e jogi aktusok alapján hozott határozatok megsértését. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási szankciókat szabjanak ki, ha az adott jogsértés a nemzeti büntetőjog hatálya alá is tartozik. Ezeknek a közigazgatási szankcióknak, kényszerítő bírságoknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek meg kell felelniük bizonyos minimumkövetelményeknek, ideértve azokat a minimális hatásköröket, amelyekkel az illetékes hatóságoknak a szankciók kiszabhatóságához rendelkezniük kell, azokat a kritériumokat, amelyeket az illetékes hatóságoknak a szankciók alkalmazása során figyelembe kell venniük, a közzétételi követelményeket vagy a közigazgatási szankciók és a kényszerítő bírságok mértékét. A tagállamoknak konkrét szabályokat és hatékony mechanizmusokat kell meghatározniuk a kényszerítő bírságok alkalmazására vonatkozóan.

(14) A közigazgatási bírságoknak alkalmasaknak kell lenniük arra, hogy a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket vagy az 575/2013/EU rendeletet megsértő természetes vagy jogi személyeket visszatartsák a jövőbeni azonos vagy hasonló magatartástól. A tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat kell előírniuk. Az illetékes hatóságoknak továbbá a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírságok mértékének meghatározásakor figyelembe kell venniük minden olyan korábbi esetleges büntetőjogi szankciót, amelyet az ugyanazon jogsértésért felelős ugyanazon természetes vagy jogi személyre kiszabtak. Így biztosítható, hogy a közigazgatási és büntetőeljárások halmozódása esetén a büntető célú szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések súlyossága arra a szintre korlátozódjon, ami az adott jogsértés súlyosságának figyelembevételével indokolt. .

(16) A jogi személyekre kiszabott közigazgatási pénzbírságokat következetesen kell alkalmazni, különösen a közigazgatási szankciók maximális összegének meghatározása tekintetében, amelynek során figyelembe kell venni az érintett vállalkozás teljes éves nettó árbevételét. Az Unió-szerte következetes számítás garantálása érdekében a teljes éves nettó árbevételt az (EU) 2021/451 bizottsági végrehajtási rendelet III., IV. és V. mellékletében szereplő FINREP-táblák egyes kategóriáira való hivatkozással kell meghatározni.

(17) A közigazgatási szankciók mellett az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy kényszerítő bírságot szabjanak ki a hitelintézetekre, a pénzügyi holdingtársaságokra, a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, valamint vezető testületük azon tagjaira, akik vezetési funkciójukban a nemzeti joggal összhangban felelősnek bizonyultak a 2013/36/EU irányelvet átültető tagállami rendelkezéseknek, valamint az 575/2013/EU rendelet szerinti kötelezettségeiknek vagy az illetékes hatóság által az e jogi aktusok alapján hozott határozatnak való megfelelés kötelezettségének megszegéséért. Ezeket a végrehajtási intézkedéseket folytatólagos jogsértés esetén kell alkalmazni. Az érintett személyek alkalmazandó jog szerinti, jogszerű eljáráshoz való jogainak, többek között a meghallgatáshoz való joguknak a sérelme nélkül, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett végrehajtási intézkedéseket a jogsértő félnek a megfelelés helyreállítására irányuló előzetes megkeresése, felszólítása vagy figyelmeztetése nélkül rendeljék el. Mivel a kényszerítő bírság célja, hogy a természetes vagy jogi személyeket a folyamatban lévő jogsértés megszüntetésére kényszerítse, a kényszerítő bírság alkalmazása nem lehet akadálya annak, hogy az illetékes hatóságok ugyanazon jogsértés miatt további közigazgatási szankciókat is kiszabjanak. A kényszerítő bírság kiszabható egy adott időpontban úgy is, hogy alkalmazása csak egy későbbi időpontban kezdődik meg.

(18) A jogsértésekkel szembeni lehető legszélesebb körű fellépés érdekében és a további jogsértések megelőzése céljából közigazgatási szankciókra, kényszerítő bírságokra és egyéb közigazgatási intézkedésekre van szükség, tekintet nélkül arra, hogy ezek a nemzeti jog szerint közigazgatási szankciónak vagy más közigazgatási intézkedésnek minősülnek-e. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy további szankciókat és magasabb összegű közigazgatási bírságokat és kényszerítő bírságokat alkalmazzanak. Ha a tagállamok másként nem rendelkeznek, a kényszerítő bírságokat napi alapon kell kiszámítani.

(19) Az illetékes hatóságoknak arányos és hatékony kényszerítő bírságokat kell kiszabniuk. Ennek megfelelően az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kényszerítő bírságnak a jogsértő jogi vagy természetes személy pénzügyi helyzetére gyakorolt lehetséges hatását, és törekednie kell annak elkerülésére, hogy a szankció a jogsértést elkövető jogi vagy természetes személy fizetéképtelenné válásához vezessen, súlyos pénzügyi nehézségeket okozhasson számára, vagy a teljes éves nettó árbevételének aránytalanul nagy százalékarányát képviselje.

(20) Amennyiben a tagállam jogrendszere nem teszi lehetővé az ezen irányelvben előírt közigazgatási szankciók alkalmazását, a közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályok oly módon alkalmazhatók, hogy a szankciót az illetékes hatóság kezdeményezze és igazságügyi hatóságok szabják ki. Ezért e tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szabályok és szankciók alkalmazása az illetékes hatóságok által kiszabott közigazgatási szankciókkal azonos hatású legyen. Az ilyen szankciók kiszabásakor az igazságügyi hatóságoknak figyelembe kell venniük a szankciót kezdeményező illetékes hatóság ajánlását. A kiszabott szankcióknak hatékornak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(21) A 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezések és az 575/2013/EU rendelet megsértése esetén alkalmazandó megfelelő szankciók meghatározása érdekében ki kell egészíteni a közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések hatálya alá tartozó jogsértések jegyzékét. Ezért a 2013/36/EU irányelv 67. cikke szerinti jogsértések jegyzékét módosítani kell.

(22) A harmadik országbeli vállalkozások által valamely tagállamban banki szolgáltatások nyújtása céljából létrehozott fióktelepek szabályozása a nemzeti jog hatálya alá tartozik, és azt a 2013/36/EU irányelv csak nagyon korlátozott mértékben harmonizálja. Bár a harmadik országbeli fióktelepek jelentős mértékben jelen vannak az uniós bankpiacokon, jelenleg csak nagyon magas szintű tájékoztatási követelmények vonatkoznak rájuk, uniós szintű prudenciális standardok vagy felügyeleti együttműködési intézkedések azonban nem. A közös prudenciális keret teljes hiánya miatt a harmadik országbeli fióktelepekre különböző prudenciális és hatásköri szintet előíró, eltérő nemzeti követelmények vonatkoznak. Ezenkívül az illetékes hatóságok nem rendelkeznek átfogó információkkal és a szükséges felügyeleti eszközökkel ahhoz, hogy megfelelően nyomon követhessék az egy vagy több tagállamban fióktelepeken és leányvállalatokon keresztül működő harmadik országbeli csoportok által okozott egyedi kockázatokat. Jelenleg nincs rájuk vonatkozó integrált felügyeleti rendszer, és a harmadik országbeli csoport egyes fióktelepeinek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok nem kötelesek információt cserélni az ugyanazon csoporthoz tartozó többi fióktelepet és leányvállalatot felügyelő illetékes hatóságokkal. Ez a széttagolt szabályozási környezet kockázatot jelent az Unió pénzügyi stabilitására és piaci integritására nézve, amit a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó harmonizált keret létrehozásával kell megfelelően kezelni. Ennek a keretnek az engedélyezésre, a prudenciális előírásokra, a belső irányításra, a felügyeletre és a jelentéstételre vonatkozó közös minimumkövetelményeket kell tartalmaznia. A követelményeknek azokra az előírásokra kell épülniük, amelyeket a tagállamok a területükön működő harmadik országbeli fióktelepekre már alkalmaznak, és figyelembe kell venniük a harmadik országok által a külföldi fióktelepekre alkalmazott hasonló vagy egyenértékű követelményeket is annak érdekében, hogy biztosítsák a tagállamok közötti összhangot, és összehangolják a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó uniós keretrendszert az e területen érvényesülő nemzetközi gyakorlatokkal.

(23) Az arányosság érdekében a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó minimumkövetelményeket azokkal a kockázatokkal összefüggésben kell kezelni, amelyeket e fióktelepek az Unió és a tagállamok pénzügyi stabilitására és piaci integritására jelentenek. A harmadik országbeli fióktelepeket ezért vagy 1. osztályba kell sorolni, amennyiben kockázatosabbnak minősülnek, vagy egyéb esetben – amennyiben kis méretűek és nem összetettek, és nem jelentenek jelentős pénzügyi stabilitási kockázatot – a 2. osztályba (összhangban a „kis méretű és nem összetett intézmény”-nek az 575/2013/EU rendeletben szereplő meghatározásával). Ennek megfelelően azokat a harmadik országbeli fióktelepeket, amelyek könyvelt eszközállománya az adott tagállamban legalább 5 000 000 000 EUR, a nagyobb méretük és összetettségük miatt nagyobb kockázatot jelentőnek kell tekinteni, mivel csődjük jelentős zavart okozhat a tagállam bankszolgáltatási piacán vagy bankrendszerében. A lakossági betétek fogadására engedéllyel rendelkező harmadik országbeli fióktelepeket a méretüktől függetlenül szintén kockázatosabbnak kell tekinteni, amennyiben az említett lakossági betétek összege elér egy bizonyos küszöbértéket, mivel a csődjük rendkívül kiszolgáltatott betéteseket érintene, és megingathatja a polgárok megtakarításainak védelme terén a tagállami bankrendszer biztonságába és megbízhatóságába vetett bizalmat. Ezért a harmadik országbeli fióktelepek mindkét említett típusát az 1. osztályba kell sorolni.

(24) A harmadik országbeli fióktelepeket akkor is az 1. osztályba kell sorolni, ha a központi irodájukként működő harmadik országbeli vállalkozás (a továbbiakban: központi vállalkozás) olyan szabályozás, felügyelet és végrehajtás hatálya alá tartozik, amelyről nem állapították meg, hogy legalább egyenértékű a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben előírt szabályokkal, vagy ha az érintett harmadik ország olyan kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént van nyilvántartva, amelynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 irányelv³ értelmében stratégiai hiányosságok jellemzik. Az említett harmadik országbeli fióktelepek jelentős kockázatot jelentenek az Unió és a letelepedés helye szerinti tagállam pénzügyi stabilitására nézve, mivel a központi vállalkozásukra alkalmazandó banki szabályozási vagy pénzmosás elleni keretrendszer nem veszi megfelelően figyelembe a fióktelep által a tagállamban folytatott tevékenységekből eredő konkrét kockázatokat, illetve a harmadik országbeli csoportból eredő, a tagállami szerződő feleket érintő kockázatokat, illetve nem teszi lehetővé azok megfelelő nyomon követését. Annak megállapítása céljából, hogy a harmadik ország banki prudenciális és felügyeleti előírásai egyenértékűek-e az uniós előírásokkal, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy előírja az EBH számára az 1093/2010/EU rendelet 33. cikke szerinti értékelés elvégzését. Az EBH az értékelést szigorú és átlátható módon, megbízható módszertan szerint végzi el. Ezen túlmenően az EBH konzultál és szorosan együttműködik a harmadik országok bankszabályozásért felelős felügyeleti hatóságaival és kormányzati szerveivel, valamint adott esetben a magánszektor szereplőivel, törekedve arra, hogy e feleket tisztességes bánásmódban részesítse, és lehetőséget biztosítson számukra a dokumentumok és észrevételek észszerű időkereten belüli benyújtására. Az EBH biztosítja továbbá, hogy az 1093/2010/EU rendelet 33. cikke szerinti jelentés megfelelő indoklással ellátva, részletesen ismertesse az értékelt kérdéseket, és észszerű időkereten belül elkészüljön.

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

(25) Az illetékes hatóságoknak kifejezett hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy előírják a tagállamukban letelepedett, harmadik országbeli fióktelepek számára, hogy a 2013/36/EU irányelv III. címének 1. fejezete szerinti, leányintézményként történő engedélyezésért folyamodjanak, amennyiben az említett hatóságok úgy ítélik meg, hogy a harmadik országbeli fióktelepek rendszerszintű jelentőséggel bírnak tagállamuk számára. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy egyéb követelményeket is előírhassanak, különösen azt, hogy a harmadik országbeli fióktelepek alakítsák át eszközeik vagy tevékenységeik szerkezetét, illetve további tőke-, likviditási, jelentéstételi vagy közzétételi követelményeknek feleljenek meg, amennyiben ez elegendő a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok kezeléséhez.

Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy nyújtson be jelentést a harmadik országbeli fióktelepeken keresztül működő harmadik országbeli csoportok Unió-beli rendszerszintű jelentőségére irányuló, összesített felmérések elvégzésének hasznosságáról, valamint az említett csoportok és a tagállamukban letelepedett fióktelepek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok között az információcserét előmozdító mechanizmus bevezetésének, illetve a felügyeleti hatáskörök gyakorlása megosztásának hasznosságáról.

(27) Az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk, hogy a harmadik országbeli fióktelepek megfelelnek-e a 2013/36/EU irányelv vonatkozó követelményeinek, és e fióktelepekre vonatkozóan felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk az említett követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy helyreállítása érdekében. A harmadik országok felügyeleti hatóságaival való együttműködés és információcsere lehetővé tétele érdekében az illetékes hatóságoknak törekedniük kell az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének (5) bekezdésével összhangban kidolgozott igazgatásimegállapodás-minták használatára. Ugyanakkor a megállapodások egyéb – például levélváltás útján megvalósuló – formáit egyformán elfogadhatónak kell tekinteni. A harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó követelmények hatékony felügyeletének megkönnyítése és a harmadik országbeli csoportok Unión belüli tevékenységei átfogó áttekinthetősége érdekében közös felügyeleti és pénzügyi jelentéseket kell – egységes táblák alkalmazásával – az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani. Az EBH-t az említett táblákat meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozására, a Bizottságot pedig e végrehajtás-technikai standardtervezetek elfogadására kell felhatalmazni. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok közötti megfelelő együttműködés révén biztosítani kell, hogy az Unióban harmadik országbeli fióktelepeken keresztül működő harmadik országbeli csoportok valamennyi tevékenysége átfogó felügyelet alá tartozzon, megelőzhető legyen az e csoportokra az uniós jog szerint alkalmazandó követelmények kikerülése, valamint hogy minimálisra csökkenjenek az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető potenciális kockázatok. Különösen az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepeknek kell a harmadik országbeli csoportok Unión belüli felügyeleti kollégiumainak hatálya alá tartozniuk. Amennyiben ilyen kollégium még nem létezik, az illetékes hatóságoknak eseti kollégiumot kell létrehozniuk az ugyanazon csoporthoz tartozó valamennyi 1. osztályú harmadik országbeli fióktelep felügyeletére, amennyiben a csoport egynél több tagállamban működik.

(28) A harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó uniós keretrendszert azon mérlegelési jogkör sérelme nélkül kell alkalmazni, amelynek alapján a tagállamok jelenleg általános alapon előírhatják, hogy a területükön bizonyos harmadik országbeli vállalkozások kizárólag a 2013/36/EU irányelv III. címének 1. fejezetével összhangban engedélyezett leányintézményeken keresztül folytathatnak banki tevékenységet. Ez a követelmény vonatkozhat egyrészt azokra a harmadik országokra, amelyek banki prudenciális és felügyeleti standardjai nem egyenértékűek az adott tagállam nemzeti joga szerinti standardokkal, másrészt azokra a harmadik országokra, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit stratégiai hiányosságok jellemzik.

(28a) Annak megfelelő értékelése céljából, hogy a harmadik országbeli csoportok milyen feltételek mellett kérelmezhetik a VI. cím szerinti engedélyezést, az EBH-t meg kell bízni, hogy jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(28b) A jelenleg alkalmazandó titoktartási szabályoktól eltérően javítani kell az illetékes hatóságok és az adóhatóságok közötti információcserét. Az ilyen információcserének összhangban kell lennie a nemzeti joggal, és amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, azt csak az információt közlő érintett illetékes hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet nyilvánosságra hozni.

(29) Az IFRS 9 standard 2018. január 1-jei bevezetését követően a várható hitelezési veszteségek számításának eredménye, amely modellezési módszereken alapul, közvetlenül befolyásolja az intézmények szavatolótőkéjének összegét és szabályozói mutatóit. Ugyanezek a modellezési módszerek szolgálnak alapul a várható hitelezési veszteségek kiszámításához is, amennyiben az intézmények a nemzeti számviteli szabályozást alkalmazzák. Ezért fontos, hogy az illetékes hatóságok és az EBH tisztában legyenek azzal, hogy ezek a számítások milyen hatást gyakorolnak a kockázattal súlyozott eszközök értéktartományára és a hasonló kitettségek miatti szavatolótőke-követelményekre. E célból a teljesítményértékelésnek ki kell terjednie az említett modellezési módszerekre is. Tekintettel arra, hogy a tőkekövetelményeket a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint számító intézmények a várható hitelezési veszteségek kiszámítására az IFRS 9 szerinti modelleket is alkalmazhatnak, az arányosság elvének figyelembevételével ezeket az intézményeket is be kell vonni a teljesítményértékelésbe.

(30) Az (EU) 2019/876 rendelet⁴ a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott felülvizsgált piaci kockázati keretrendszer bevezetésével módosította az 575/2013/EU rendeletet. Az új keretrendszer részét képező alternatív sztenderd módszer lehetővé teszi, hogy az intézmények modellezzék a kockázattal súlyozott eszközök és a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt bizonyos paramétereket. Ezért fontos, hogy az illetékes hatóságok és az EBH világos képet kapjanak a kockázattal súlyozott eszközök és a szavatolótőke-követelmények azon értéktartományáról, amely hasonló kitettségek esetében az alternatív, belső modellen alapuló módszerből és az alternatív sztenderd módszerből adódhat. Ennek eredményeként a piaci kockázatértékelésnek az arányosság elvének figyelembevételével ki kell terjednie a felülvizsgált sztenderd és belső modellen alapuló módszerekre.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

(31) Az Unió által megkötött Párizsi Megállapodásban⁵ és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjében rögzített fenntartható gazdaságra való globális átállás mélyreható társadalmi-gazdasági átalakulást igényel, valamint a köz- és a magánszektor jelentős pénzügyi forrásainak mozgósításától függ. Az európai zöld megállapodás⁶ arra kötelezi az Uniót, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon. A pénzügyi rendszer fontos szerepet játszik ezen átállás támogatásában, amely nemcsak a felmerülő lehetőségek megragadására és támogatására vonatkozik, hanem az azzal járó kockázatok megfelelő kezelésére is. Mivel ezek a kockázatok mind az egyes intézmények, mind a pénzügyi rendszer egészének stabilitására hatással lehetnek, megerősített kockázatalapú prudenciális szabályozási keretre van szükség, amely jobban integrálja a kapcsolódó kockázatokat.

(32) A fenntartható, klímasemleges és körforgásos gazdaságra való átállás példátlan mértékű feladat, amely jelentős hatással lesz a pénzügyi rendszerre. 2018-ban a pénzügyi rendszer zöldítéséért küzdő központi banki és felügyeleti hálózat⁷ elismerte, hogy az éghajlattal kapcsolatos kockázatok pénzügyi kockázatot jelentenek. A Bizottság megújított fenntartható finanszírozási stratégiája⁸ hangsúlyozza, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok, valamint az éghajlatváltozás fizikai hatásaiból, a biológiai sokféleség csökkenéséből és különösen az ökoszisztémák szélesebb körű környezeti károsodásából eredő kockázatok példátlan kihívást jelentenek gazdaságaink és a pénzügyi rendszer stabilitása számára. Ezek a kockázatok olyan sajátosságokat hordoznak, mint például előretekintő jellegük, továbbá rövid, közép- és hosszú távon jelentkező egyedi hatásaik. Az éghajlattal kapcsolatos és egyéb környezeti kockázatok – például a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből eredő kockázatok – sajátos jellege mind az átállási, mind a fizikai kockázatok tekintetében különösen megköveteli, hogy e kockázatokat hosszú távon, legalább 10 éves távlatban kezeljék.

⁵ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 4. o.).

⁶ COM(2019) 640 final.

⁷ A központi bankok és a felügyeleti szervek által a 2017. december 12-i párizsi One Planet csúcstalálkozón életre hívott csoport kész arra, hogy a pénzügyi ágazatban önkéntes alapon megossza a bevált gyakorlatokat és hozzájáruljon a környezetvédelmi és éghajlat-politikai kockázatkezelés fejlesztéséhez, valamint a fő finanszírozási csatornák mozgósításával támogassa a fenntartható gazdaságra való átállást.

⁸ COM(2021) 390 final, 2021.7.6.

(33) A fenntartható, klímasemleges és körforgásos gazdaságra való átállás hosszú távú és mélyreható jellege jelentősen átalakítja majd az intézmények üzleti modelljeit. A pénzügyi ágazat, és különösen a hitelintézetek részéről megfelelő alkalmazkodásra van szükség ahhoz, hogy 2050-re az Unió gazdaságában elérjük a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátási célt, miközben ellenőrzés alatt tartjuk a folyamattal együtt járó kockázatokat. Az illetékes hatóságokat ezért fel kell hatalmazni arra, hogy értékeljék ezt a folyamatot, és beavatkozzanak azokban azon esetekben, amikor az intézmények oly módon kezelik az éghajlati kockázatokat, valamint a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből eredő kockázatokat, hogy az veszélyezteti az egyes intézmények vagy általában a pénzügyi rendszer stabilitását. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük az intézmények üzleti modelljeit és stratégiáit, valamint beavatkozási jogosultságot kell számukra biztosítani arra az esetre, ha pénzügyi kockázatok erednek a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos releváns tagállami és uniós jogi és szabályozási célkitűzések például az (EU) 2021/1119 rendeletben (az európai klímarendelet), az „Irány az 55%!” intézkedéscsomagban és a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020 utáni globális keretben meghatározottak, valamint – amennyiben ez nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns – harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzései által eredményezett átállási tendenciákból, ami a szóban forgó üzleti modellekre és stratégiákra, illetve a pénzügyi stabilitásra nézve kockázatokat eredményez. Amennyiben a harmadik országok környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos célkitűzései az uniós jogban előírtaknál kevésbé ambiciózus átállási tendenciákat eredményeznének, az illetékes hatóságokat ösztönözni kell arra, hogy az uniós célkitűzések alapján járjanak el. Az éghajlati és tágabb értelemben véve a környezeti kockázatokat a társadalmi kockázatokkal és az irányítási kockázatokkal együtt kell figyelembe venni egyetlen kockázati kategóriában, hogy lehetővé váljon e tényezők átfogó és összehangolt integrálása, mivel ezek gyakran összefonódnak egymással. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok szorosan kapcsolódnak a fenntarthatóság koncepciójához, mivel a fenntarthatóság három fő pillérét alkotó tényezőkről van szó.

(34) A környezeti, társadalmi és irányítási tényezők negatív hatásaival szembeni megfelelő reziliencia fenntartása érdekében az Unióban letelepedett intézményeknek képesnek kell lenniük a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok szisztematikus azonosítására, mérésére és kezelésére, a felügyeleti hatóságaiknak pedig az egyes intézmények szintjén és rendszerszinten egyaránt értékelniük kell a kockázatokat, elsőbbséget biztosítva a környezeti tényezőknek, majd az értékelés módszereinek és eszközeinek fejlődésével egyre inkább figyelembe kell venniük az egyéb fenntarthatósági tényezőket is. Az intézményeknek értékelniük kell, hogy a portfólióik mennyire vannak összhangban az Unió azon törekvésével, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon, valamint megelőzze a környezetkárosodást és a biológiai sokféleség csökkenését. Az intézményeknek konkrét terveket kell kidolgozniuk azon pénzügyi kockázatok kezelésére, amelyek rövid, közép- és hosszú távon a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkből erednek, ideértve a releváns tagállami és uniós jogi és szabályozási célkitűzések, például a Párizsi Megállapodásban, az (EU) 2021/1119 rendeletben, az „Irány az 55%!” intézkedéscsomagban⁹ és a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020 utáni globális keretben meghatározottak, valamint – amennyiben ez nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns – harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzései által eredményezett átállási tendenciákból eredőket is. Amennyiben a harmadik országok környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos célkitűzései az uniós jogban előírtaknál kevésbé ambiciózus átállási tendenciákat eredményeznének, az intézményeknek az uniós jogban előírtakkal azonos ambíciószint alapján kell értékelniük a pénzügyi kockázatokat. Az intézmények számára elő kell írni, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére megbízható vállalatirányítási rendszerekkel és belső folyamatokkal, továbbá a vezető testületeik által jóváhagyott olyan stratégiákkal rendelkezzenek, amelyek a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők tekintetében nemcsak a jelenlegi, hanem a későbbi hatásokat is figyelembe veszik.

⁹ A Bizottság közleménye, COM(2021) 568 final, 2021. július 14., amely a következő bizottsági javaslatokat tartalmazza: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final, COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final, COM(2021)552 final.

A környezeti, társadalmi és irányítási tényezők terén a vezető testület kollektív tudása és szemléletmódja, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére biztosított intézményi belső tőkeallokáció szintén kulcsfontosságú lesz az említett kockázatok negatív hatásaival szembeni reziliencia megerősítéséhez. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok sajátosságai, valamint e kockázatok viszonylagos újdonsága miatt az egyes intézmények értelmezései, mérései és irányítási gyakorlatai jelentősen eltérhetnek egymástól. Az Unión belüli konvergencia biztosítása és a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok egységes értelmezése érdekében a prudenciális szabályozásban megfelelő fogalommeghatározásokat és az említett kockázatok értékelésére vonatkozóan minimumszabályokat kell előírni. E cél elérése érdekében a fogalommeghatározásokat az 575/2013/EU rendelet határozza meg, az EBH pedig felhatalmazást kap arra, hogy olyan minimális referenciamódszereket írjon elő, amelyekkel értékelhető a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak az intézmények pénzügyi stabilitására gyakorolt hatása, elsőbbséget biztosítva a környezeti tényezők hatásának. Mivel a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok előrettekintő jellege azt jelenti, hogy a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés, valamint az e kockázatok kezelésére vonatkozó tervek különösen informatív értékelési eszközök, az EBH-t fel kell hatalmazni arra is, hogy egységes kritériumokat dolgozzon ki az említett kockázatok kezelésére irányuló tervek tartalmára, valamint a forgatókönyvek meghatározására és a stressztesztelési módszerek alkalmazására vonatkozóan. A környezettel kapcsolatos kockázatoknak – ideértve az éghajlattal kapcsolatos és a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből eredő kockázatok – tekintettel sürgősségükre, valamint arra, hogy értékelésük szempontjából különösen fontos a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés, elsőbbséget kell élvezniük.

(35) A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok messzemenő következményekkel járhatnak mind az egyes intézmények, mind a pénzügyi rendszer egészének stabilitására nézve. Az illetékes hatóságoknak ezért következetesen figyelembe kell venniük ezeket a kockázatokat a releváns felügyeleti tevékenységeik során, ideértve a felügyeleti értékelési és felülvizsgálati eljárást, valamint az említett kockázatok stressztesztelését is. Az Európai Bizottság technikai támogatási eszközén keresztül támogatást nyújtott az illetékes nemzeti hatóságoknak a stressztesztelési módszerek kidolgozásához és alkalmazásához, és készen áll arra, hogy e tekintetben továbbra is technikai támogatást nyújtson. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztelési módszereit azonban eddig főként feltáró jelleggel alkalmazták. Annak érdekében, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztelése szilárdan és következetesen beépüljön a felügyeleti tevékenységbe, az EBH-nak, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatáinyugdíj-hatóságnak (EIOPA) és az Európai Értékpapírpiazi Hatóságnak (ESMA) az említett kockázatok stressztesztelésére vonatkozó következetes megfontolások és közös módszertan biztosítása érdekében közös iránymutatásokat kell kidolgoznia. Az említett kockázatok stressztesztelésének az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos tényezőkkel kell kezdődnie, és amint egyre több olyan kockázati adat és módszertan áll rendelkezésre, amelyek segítik az említett tényezők pénzügyi kockázatokra gyakorolt kvantitatív hatásainak értékelésére szolgáló további eszközök kidolgozását, az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek megfelelőségi értékelései során egyre inkább e kockázatok hatását is figyelembe kell venniük. A felügyeleti módszerek konvergenciájának biztosítása érdekében az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásba (SREP) való egységes bevonására vonatkozóan.

(37) A vezető testület tagjai és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának értékelésére szolgáló megbízható „megfelelőségi és alkalmassági” keret alapvető fontosságú annak biztosításához, hogy az intézmények megfelelően működjenek és kockázataikat megfelelően kezeljék.

(39) Nemcsak a vezető testület tagjai, hanem a kiemelt funkciót betöltő személyek is jelentős befolyással rendelkeznek az intézmény napi szintű megbízható és prudens irányításában. Mivel a 2013/36/EU irányelv jelenleg nem határozza meg a kiemelt funkciót betöltő személyek fogalmát, a tagállamok Unió-szerte eltérő gyakorlatokat alkalmaznak, ami akadályozza a hatékony és eredményes felügyeletet, és az egyenlő feltételek gátját jelenti. Ezért meg kell határozni a kiemelt funkciót betöltő személyek fogalmát. Emellett a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának értékelése elsősorban az intézmények feladata kell, hogy legyen. A nagy méretű intézmények tevékenységei által jelentett kockázatok miatt azonban az illetékes hatóságoknak előzetesen vagy utólagosan értékelniük kell az ilyen nagy méretű intézmények belsőkontroll-funkcióiért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató alkalmasságát.

(41) Mivel az intézmények prudens és megbízható irányítására vonatkozó alkalmassági értékelés az illetékes hatóságok feladata, ezért számukra olyan új eszközöket kell biztosítani, mint például a feladatmeghatározások és a feladattérképek, amelyekkel értékelni tudják a vezetési funkciót betöltő vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságát. Ezeknek az új eszközöknek akkor is támogatniuk kell az illetékes hatóságok munkáját, amikor a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás részeként felülvizsgálják az intézmények vállalatirányítási rendszerét. A vezető testület általános, kollektív felelősségétől függetlenül az intézmények számára elő kell írni, hogy egyénre szabott feladatmeghatározások és feladattérképek útján tisztázzák a vezetési funkciót betöltő vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek feladatait és felelősségi köreit. E személyek konkrét feladatait és felelősségi köreit nem minden esetben határozzák meg egyértelműen vagy következetesen, és előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor két vagy több szerep átfedésben van, illetve amikor bizonyos feladatok és felelősségi körök elsikkadnak, mert azok nem tartoznak egyértelműen egyetlen konkrét személy hatáskörébe. Az egyes személyek feladatainak és felelősségi köreinek hatókörét pontosan meg kell határozni, és egyetlen feladat sem maradhat érte felelős személy nélkül. Ezeknek az eszközöknek biztosítaniuk kell a vezetési funkciót betöltő vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek további elszámoltathatóságát. Továbbá, amennyiben a tagállamok ezt szükségesnek ítélik, lehetővé kell tenni számukra, hogy szigorúbb követelményeket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az ilyen eszközökre vonatkozóan.

(43) Miután az 575/2013/EU rendeletben meghatározott tőkepadló kötelezővé válik, a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatán kívüli kockázatok kezelése érdekében az intézményt felügyelő illetékes hatóság által meghatározott kiegészítő intézményi szavatolótőke-követelmény névértéke nem emelkedhet azonnal, mivel minden más követelmény változatlan marad. Továbbá ilyen esetben az illetékes hatóságnak felül kell vizsgálnia az intézményre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelményt, és különösen azt kell értékelnie, hogy ez a követelmény figyelembe veszi-e a belső modellek intézmény általi alkalmazásából eredő modellkockázatot, és ha igen, milyen mértékben. Az említett kockázat figyelembevétele esetén úgy kell tekinteni, hogy az intézményre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmény átfedésben van az intézmény szavatolótőke-követelményében szereplő tőkepadló által lefedett kockázatokkal, következésképpen az illetékes hatóságnak az ilyen átfedések megszüntetéséhez szükséges mértékben csökkentenie kell a szavatolótőke-követelményt mindaddig, amíg az intézmény a tőkepadló alkalmazására kötelezett.

(44) Hasonlóképpen, amikor a tőkepadló alkalmazása kötelezővé válik, a rendszerkockázati tőkepuffer keretében előírt intézményi elsődleges alapvető tőke névértéke emelkedhet annak ellenére, hogy nem történt ennek megfelelő növekedés az intézményhez kapcsolódó makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok tekintetében. Ilyen esetekben az intézmény illetékes vagy adott esetben kijelölt hatóságának felül kell vizsgálnia a rendszerkockázati tőkepufferráták kalibrálását, gondoskodnia kell arról, hogy azok megfelelőek maradjanak, és ne vegyék figyelembe még egyszer azokat a kockázatokat, amelyeket az intézményre nézve kötelező tőkepadló már fedez.

(45) Továbbá, ha az „egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek” minősített intézményre nézve kötelező a tőkepadló alkalmazása, az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóságnak felül kell vizsgálnia az adott intézményre ilyen minőségében alkalmazandó tőkepuffer-követelmény kalibrálását, és gondoskodnia kell arról, hogy a követelmény továbbra is megfelelő maradjon.

(46) A rendszerkockázati tőkepuffer időben történő és hatékony aktiválásának lehetővé tétele érdekében tisztázni kell a vonatkozó rendelkezések alkalmazását, valamint egyszerűsíteni kell és össze kell hangolni az alkalmazandó eljárásokat. Minden tagállamban lehetővé kell tenni a kijelölt hatóságok számára, hogy rendszerkockázati tőkepuffert állapítsanak meg, mert így válik lehetővé a más tagállamok hatóságai által meghatározott rendszerkockázati tőkepufferráták elismerése, valamint így biztosítható, hogy a hatóságok kellő időben és hatékonyan kezelhessék a rendszerszintű kockázatokat. A valamely másik tagállam által meghatározott rendszerkockázati tőkepufferráta elismeréséhez elegendő a rátát elismerő hatóság által küldött értesítés. A szükségtelen engedélyezési eljárások elkerülése céljából össze kell hangolni a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (15) bekezdésében és a 133. cikkének (9) bekezdésében meghatározott eljárást, ha a pufferráta meghatározására vonatkozó döntés értelmében a korábban meghatározott ráták csökkennek vagy nem változnak. Az említett irányelv 133. cikkének (11) és (12) bekezdésében meghatározott eljárásokat pontosítani kell, és adott esetben összhangba kell hozni azokat az egyéb rendszerkockázati tőkepufferrátákra vonatkozó eljárásokkal.

(47) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csökkentésére vonatkozó azon engedélyezési rendszer arányosságának növelése érdekében, amely a 2014/59/EU irányelv szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény hatálya alá tartozó intézményekre és kötelezettségekre is alkalmazandó, azok az intézmények, amelyek szanálási terve a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolást írja elő, nem kötelezhetők arra, hogy megszerezzék a szanálási hatóság előzetes engedélyét a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csökkentésére azokban az esetekben, amikor a szanálási hatóság nem határozott meg olyan minimumkövetelményt a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozóan, amely meghaladja az intézménynek az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelményét,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

2021/0341 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2013/36/EU irányelvnek a felügyeleti hatáskörök, a szankciók, a harmadik országbeli fióktelepek, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében történő módosításáról és a 2014/59/EU irányelv módosításáról

1. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (5) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. Németországban a »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, »Landwirtschaftliche Rentenbank«, »Bremer Aufbau-Bank GmbH«, »Hamburgische Investitions- und Förderbank«, »Investitionsbank Berlin«, »Investitionsbank des Landes Brandenburg«, »Investitionsbank Sachsen–Anhalt«, »Investitionsbank Schleswig-Holstein«, »Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank«, »Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz«, »Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank«, »LfA Förderbank Bayern«, »NRW.BANK«, »Saarländische Investitionskreditbank AG«, »Sächsische Aufbaubank – Förderbank«, »Thüringer Aufbaubank«, a »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« alapján az állami lakáspolitiká szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások;”

b) a 24. pont helyébe a következő szöveg lép:

„24. az Egyesült Királyságban a »National Savings and Investments (NS&I)«, a »CDC Group plc«, az »Agricultural Mortgage Corporation Ltd«, a »Crown Agents for overseas governments and administrations«, a »credit unions« és a »municipal banks«;”

c) a cikk a következő 25. ponttal egészül ki:

„25. Romániában az »Investment and Development Bank«.”

1a. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 8a. ponttal egészül ki:

„8a. »vezetési funkciót betöltő vezető testület«: a vezető testület, amikor az intézmény irányításával kapcsolatos feladatkörében jár el, és az intézmény üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyeket foglalja magában;”

b) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »felső vezetés«: az intézménynél vezetői feladatot ellátó természetes személyek, akik közvetlenül elszámoltathatók az intézmény vezető testülete előtt, amelynek nem tagjai, és akik az intézmény mindennapi vezetéséért felelősek;”

c) a szöveg a következő 9a–9d. ponttal egészül ki:

„9a. »kiemelt funkciót betöltő személyek«: olyan személyek, akik jelentős befolyással rendelkeznek az intézmény irányítása felett, de nem tagjai a vezető testületnek – közéjük értve a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetőket és a pénzügyi igazgatót is, amennyiben nem tagjai a vezető testületnek;

9b. »pénzügyi igazgató«: az intézmény pénzügyi forrásainak kezeléséért, pénzügyi tervezéséért és pénzügyi beszámolójáért általános felelősséget viselő személy;

9c. »belsőkontroll-funkciók«: kockázatkezelési, megfelelési és belső ellenőrzési funkciók;

9d. »belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők«: az intézmény belsőkontroll-funkcióinak napi szintű hatékony irányításáért felelős, a hierarchia legmagasabb szintjén álló személyek;”

d) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. »modellkockázat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52b. pontjában meghatározott modellkockázat;”

e) a szöveg a következő 29a. ponttal egészül ki:

„29a. »az EU-ban működő önálló intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 33a. pontjában meghatározott, az EU-ban működő önálló intézmény;”

f) a szöveg a következő 47a. ponttal egészül ki:

„47a. »figyelembe vehető tőke«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 71. pontjában meghatározott figyelembe vehető tőke;”

g) a szöveg a következő 66–68. ponttal egészül ki:

„66. »nagy méretű intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott intézmény;

67. »kényszerítő bírságok«: időszakos pénzbeli kényszerítő intézkedések, amelyek célja az ezen irányelvet átültető tagállami rendelkezések folytatódó megsértésének, valamint az 575/2013/EU rendelet vagy az illetékes hatóság által e jogi aktusok alapján hozott határozatok megsértésének megszüntetése, valamint a jogi vagy természetes személyeknek az említett kötelezettségeik teljesítésére való kötelezése;

68. »környezeti, társadalmi és irányítási kockázat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52d. pontjában meghatározott környezeti, társadalmi és irányítási kockázat;”.

2. A 4. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott prudenciális felügyeleti és vizsgálati feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, forrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel, valamint a kényszerítő bírságok és szankciók kiszabásához szükséges hatáskörrel.

Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok hatásköreik gyakorlása során megőrizzék függetlenségüket, a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy az említett illetékes hatóságok – beleértve személyzetüket és irányító testületeik tagjait is – függetlenül és objektíven gyakorolhassák a felügyeleti hatáskörüket anélkül, hogy a felügyelt intézményektől, valamely tagállam kormányától vagy valamely európai uniós szervtől, illetve bármely más köz- vagy magánjogi szervtől utasításokat kérnének vagy fogadnának el, azon nemzeti jogi intézkedések sérelme nélkül, amelyek előírják, hogy az illetékes hatóságok nyilvános és demokratikus elszámoltathatóság alatt állnak. Ezek az intézkedések nem érinthetik az illetékes hatóságok azon jogait és kötelezettségeit, amelyek az 1093/2010/EU rendelet alapján a Pénzügyi Felügyeletnek Nemzetközi, illetve Európai Rendszerében, az 1024/2013/EU tanácsi rendelet és a 468/2014/EU európai központi banki rendelet alapján az egységes felügyeleti mechanizmusban, valamint a 806/2014/EU rendelet alapján az Egységes Szanálási Mechanizmusban való részvételből erednek.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a szükséges eszközökkel a személyzetük és irányító testületeik tagjai közötti összeférhetetlenség megelőzéséhez.

A tagállamoknak minimálisan a következőket kell biztosítaniuk:

A személyzetnek az intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai, a személyzetnek a piaci szempontból érzékeny információkhoz hozzáférő tagjai és az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjai számára tilos az illetékes hatóságok által felügyelt intézmények, azok közvetlen vagy közvetett anyavállalatai, leányvállalatai vagy kapcsolt vállalkozásai által kibocsátott vagy azokra hivatkozó pénzügyi eszközökkel való kereskedés, kivéve:

i. a harmadik felek által kezelt eszközöket, feltéve hogy az eszközök tulajdonosai ki vannak zárva a portfólió kezelésébe való beavatkozásból; valamint

ii. a kollektív befektetési formákba irányuló befektetéseket, feltéve hogy ezek nem túlnyomórészt a fenti vállalkozások által kibocsátott vagy azokra hivatkozó eszközökbe fektetnek be;

b) az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjai kötelesek érdekeltségi nyilatkozatot tenni. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell a tag részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírok, kötvények, kölcsönös befektetési alapok, befektetési alapok, vegyes típusú alapok, fedezeti alapok és tőzsdén kereskedett alapok formájában fennálló olyan részesedéseire vonatkozó információkat, amelyek összeférhetlenségi aggályokat vethetnek fel. A tagoknak évente be kell nyújtaniuk az érdekeltségi nyilatkozatot. Az érdekeltségi nyilatkozat nem érintheti az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti, vagyonnyilatkozat benyújtására vonatkozó követelményeket;

c) a személyzetnek az intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai és az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjai számára meghatározott ideig („várakozási időszak”) tilos munkaviszony létesítése a következők bármelyikével vagy tőlük szakmai szolgáltatások nyújtására vonatkozó bármely szerződéses megállapodás elfogadása: i. olyan intézmények, amelyeknek felügyeletébe vagy döntéshozatalába a személyzet tagja vagy az irányító testület tagja közvetlenül be volt vonva, valamint ezek közvetlen vagy közvetett anyavállalatai, leányvállalatai vagy kapcsolt vállalkozásai;

ii. azon cégek, amelyek az i. alpontban említett bármely vállalkozásnak szolgáltatásokat nyújtanak, kivéve, ha az illetékes hatóság személyzetének vagy irányító testületének érintett tagja az itt említett tilalom időtartama alatt szigorúan ki van zárva az ilyen szolgáltatások nyújtásában való részvételből.

Amennyiben az a) pontban említett tag olyan pénzügyi eszközökkel rendelkezik, amelyek a posztra való felvétele vagy kinevezése időpontjában vagy azt követően bármikor összeférhetlenséghez vezethetnek, az illetékes hatóságnak jogában áll eseti alapon előírni ezen eszközök észszerű időn belüli értékesítését vagy elidegenítését. Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy eseti alapon engedélyezzék, hogy az a) pontban említett tagok eladhassák vagy elidegeníthessék azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek a felvételük vagy kinevezésük időpontjában a tulajdonukban voltak.

A (4) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a tagállamok az érintett személy feladatával és felelősségi körével arányos szabályokat állapítanak meg.

A várakozási időszak az intézmény felügyeletében való közvetlen részvétel megszűnésének napján kezdődik, és időtartama a személyzetnek az intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai esetében legalább hat hónap, az illetékes hatóság irányító testületének tagjai esetében pedig legalább tizenkét hónap.

A tagállamok az a) pontban említett tagok vonatkozásában várakozási időszakot írhatnak elő abban az esetben, ha a c) pont i. alpontjában említett vállalkozások egyikének közvetlen versenytársai alkalmazzák őket. Ennek alkalmazása céljából a várakozási időszak hossza a versenytárs intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő alkalmazottak esetében legalább három hónap, az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjai esetében pedig legalább hat hónap.”

2a. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„4a. A (4) bekezdés harmadik és negyedik albekezdésétől eltérően, a tagállamok rövidebb várakozási időszakot alkalmazhatnak a személyzetnek az intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai egészére vagy egy részére vonatkozóan, amennyiben a legalább hat hónapos, illetve a közvetlen versenytársak esetében három hónapos minimális időtartam:

a) – különösen a hazai munkaerőpiac kis mérete miatt – indokolatlanul korlátozza az illetékes hatóság azon képességét, hogy a felügyeleti feladatainak ellátásához megfelelő vagy szükséges készségekkel rendelkező új alkalmazottakat vegyen fel; vagy

b) az adott tagállam alkotmányában vagy az Emberi Jogok Európai Chartájában elismert bármely vonatkozó alapvető jog vagy a munkavállalóknak az adott tagállam munkajogában meghatározott bármely releváns jogának megsértését jelenti.

*¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

*² A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

*³ Az Európai Központi Bank 468/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (SSM-keretrendelet) (EKB/2014/17) (HL L 141., 2014.5.14., 1. o.).

*⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).”

2b. A 4. cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki: „(9) E cikk alkalmazásában:

a) »a személyzetnek az intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai«: az illetékes hatóság azon személyzete, akiknek elsődleges felelőssége annak rendszeres értékelése és nyomon követése, hogy egy vagy több meghatározott intézmény megfelel-e az ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel összhangban rájuk vonatkozó prudenciális követelményeknek;

b) »az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjai«: a kollektív döntéshozó testületek részét képező olyan személyek, akik az illetékes hatóság felügyeleti hatásköreinek gyakorlása tekintetében a következőkre jogosultak:

i. ügyvezetői feladatkört látnak el az érintett illetékes hatóságon belül, és felelősek annak irányításáért; vagy

ii. döntéshozók.

c) az illetékes hatóság irányító testületeinek tagjaira történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok adott esetben magukban foglalják a hatóság azon tisztségviselőit és tisztviselőit is, akik a kollektív döntéshozó testületekkel kapcsolatban itt említettekkel megegyező hatáskörökkel rendelkeznek;

d) »piaci szempontból érzékeny információ«: olyan pontos, nem nyilvános információ, amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna az eszközök árára vagy a pénzügyi piaci árakra;”.

3. A 18. cikk a következő g) ponttal egészül ki:

„g) teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

- i. a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének a) pontjával vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megállapítást nyert, hogy fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;
- ii. a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétel az adott hitelintézet tekintetében teljesül;
- iii. a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének c) pontjában vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétel az adott hitelintézet tekintetében nem teljesül.”

4. A 21a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak, a tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak és az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak e cikkel összhangban jóváhagyást kell szerezniük. Az egyéb pénzügyi holdingtársaságoknak, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak abban az esetben kell e cikkel összhangban jóváhagyást szerezniük, ha szubkonszolidált alapon kell megfelelniük ennek az irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek, vagy ha a (4) bekezdéssel összhangban őket jelölték ki felelősként azért, hogy biztosítsák a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést.

Az illetékes hatóságoknak rendszeresen és legalább évente el kell végezniük az intézmény anyavállalatainak felülvizsgálatát annak ellenőrzése érdekében, hogy az intézmény, az engedélyt kérelmező szervezet vagy a kijelölt szervezet helyesen feltüntetett-e minden olyan vállalatot, amely megfelel azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak minősül.

A második albekezdés alkalmazásában, amennyiben az anyavállalatok az intézmény vagy a 8. cikk alapján engedélyt kérő szervezet székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban találhatók, e két tagállam illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a felülvizsgálat elvégzése érdekében.

Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük a honlapjukon és évente frissíteniük kell az e cikkel összhangban a tagállamban jóváhagyott, kijelölt vagy jóváhagyás alól mentesített pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok jegyzékét. Mentesség megadása esetén a jegyzékben meg kell nevezni azt a hitelintézetet vagy pénzügyi holdingtársaságot is, amelyet a (4) bekezdéssel összhangban kijelöltek felelősként azért, hogy biztosítsa a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az ott említett pénzügyi holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a 111. cikk szerint meghatározott, összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy – amennyiben ezek eltérnek egymástól – a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátaniuk a következő információkat:

a) a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot magában foglaló csoport szervezeti felépítése, egyértelműen feltüntetve a leányvállalatokat és adott esetben az anyavállalatokat, valamint a csoportba tartozó összes szervezet által folytatott tevékenységek típusa és helye;

b) tájékoztatás a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen irányító legalább két személy kinevezéséről, valamint a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelésről;

c) információ a 14. cikkben a részvényesekre és a tagokra vonatkozóan meghatározott kritériumoknak való megfelelésről, amennyiben a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság hitelintézet leányvállalattal rendelkezik;

d) a csoport belső szervezeti felépítése és a feladatok csoporton belüli megosztása;

e) bármely olyan egyéb információ, amelyre az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett értékelések elvégzéséhez szükség lehet.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a (3) és a (4) bekezdésben említett pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság jóváhagyására vagy jóváhagyás alóli mentesítésére a 8., a 22. vagy a 27a. cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, az illetékes hatóságnak az említett cikkek alkalmazása során szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve – amennyiben ezek eltérnek egymástól – annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedett. A 22. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében vagy a 27a. cikk (3) bekezdésében említett értékelési időszakot fel kell függeszteni mindaddig, amíg az ebben a cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.”;

c) a (3) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a hitelintézetek részvényeseire és tagjaira vonatkozó, a 14. cikkben meghatározott kritériumok és a 121. cikkben meghatározott követelmények teljesülnek.”;

d) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság mentességet kérhet az e cikk szerinti jóváhagyás alól, amit engedélyezni kell, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a pénzügyi holdingtársaság fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaság esetében annak intézményeket vagy pénzügyi vállalkozásokat érintő fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban;

b) a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot az érintett szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv értelmében meghatározott szanálási stratégiának megfelelően nem jelölték ki a csoport valamely szanálás alá vonható csoportján belüli szanálás alá vonható szervezetnek;

c) valamely hitelintézet leányvállalatát vagy pénzügyi holdingtársaság leányvállalatát vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatát, amelyet e cikkel összhangban jóváhagytak, jelölték ki felelősként azért, hogy biztosítsa a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést, és felruházták minden eszközzel és jogi hatáskörrel ahhoz, hogy ezeket a kötelezettségeket ténylegesen teljesíteni tudja;

d) a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság nem hoz olyan irányítási, működési vagy pénzügyi döntéseket, amelyek a csoport egészét vagy annak olyan leányvállalatait érintik, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek;

e) semmi nem akadályozza, hogy a csoport tényleges felügyeletét összevont alapon végezzék.”;

e) a szöveg a következő (4a) bekezdéssel egészül ki: „A (4) bekezdés sérelme nélkül, az összevont felügyeletet ellátó hatóság eseti alapon engedélyezheti a jóváhagyás alól mentesített pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok kivonását a konszolidáció köréből, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

i. a kivonás nem érinti a hitelintézeti leányvállalat vagy a csoport felügyeletének hatékonyságát;

ii. a pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nincs más részvényjellegű kitettsége, mint a hitelintézet leányvállalatával, illetve a hitelintézet leányvállalatát ellenőrző pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság közbenső anyavállalattal szembeni részvényjellegű kitettség;

iii. a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság nem vesz igénybe jelentős mértékű tőkeáttételt, és nem rendelkezik olyan kitettségekkel, amelyek nem kapcsolódnak a hitelintézet leányvállalatában, illetve a hitelintézet leányvállalatát ellenőrző pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság közbenső anyavállalatban meglévő tulajdonához;”

f) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép: „(7) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy már nem teljesülnek a (4) bekezdés első albekezdésében meghatározott feltételek, a pénzügyi holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak e cikkel összhangban kérelmeznie kell a jóváhagyást. Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy már nem teljesülnek a (4) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott feltételek, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak elő kell írnia a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság teljes körű konszolidációját.”;

g) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, amelyben a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedett, a két hatóságnak teljes körű konzultáció mellett együtt kell működnie a (3), illetve a (4) bekezdésben említett jóváhagyásra, a jóváhagyás alóli mentesítésre és a konszolidáció köréből való kivonásra, valamint a (6) és a (7) bekezdésben említett felügyeleti intézkedésekre vonatkozó határozathozatal céljából. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie az adott esettől függően a (3), a (4), a (6) és a (7) bekezdésben említett kérdésekről, és továbbítania kell ezt az értékelést azon tagállam illetékes hatóságához, amelyben a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedett. A két hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot hozzon.”;

ii. a bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, amelyben a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedett, az együttes határozatnak azon tagállam nemzeti joga értelmében is alkalmazandónak kell lennie, amelyben a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedett.”;

h) a (10) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(10) Ha egy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság e cikk szerinti jóváhagyása, illetve jóváhagyás alóli mentesítése megtagadásra kerül, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül, vagy amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges összes információ kézhezvételétől számított négy hónapon belül értesítenie kell a kérelmezőt a határozatról és annak indokairól.”;

5. A 21b. cikk (6) bekezdése a következő második és harmadik albekezdéssel egészül ki:

„Az EBH az első albekezdésben említett információk jelentésére az Unióban alkalmazandó egységes formátumok, fogalommeghatározások és informatikai megoldások meghatározása céljából végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

6. A 22. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok haladéktalanul – és minden esetben az átvételt követő tíz munkanapon belül – írásban igazolják az (1) bekezdésben említett értesítés, illetve a (3) bekezdésben említett további információk átvételét a részesedést szerezni kívánó személy számára.”

6a. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) észszerűen feltételezhető-e, hogy a tervezett részesedésszerzéssel kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ 1. cikke értelmében, vagy hogy a tervezett részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.

Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságoknak az ellenőrzéseikkel összefüggésben, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban konzultálniuk kell a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában, valamint tekintettel az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott kritériumra, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságok által benyújtott írásbeli kifogás az ellenzés észszerű okát képezi.”;

c) a cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben felsorolás formájában meghatározza, hogy az (1) bekezdésben említett bejelentéssel egyidejűleg legalább mely információkat kell az illetékes hatóságok számára megadni.

Az első albekezdés alkalmazásában az EBH figyelembe veszi az (EU) 2017/1132 irányelvet.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10. cikkével összhangban történő elfogadására.”

7. A III. cím a következő 3., 4. és 5. fejezettel egészül ki:

„3. FEJEZET

Jelentős részesedés megszerzése vagy elidegenítése

27a. cikk

A részesedésszerzés bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, illetve egyéb pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok, amelyeknek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodniuk (a továbbiakban: részesedést szerezni kívánó személy), előre bejelentsék az illetékes hatóságnak, ha közvetlenül vagy közvetve jelentős részesedést kívánnak szerezni egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben (a továbbiakban: szándékolt részesedésszerzés). A bejelentésben fel kell tüntetni a megszerezni kívánt részesedés nagyságát, és közölni kell a 27b. cikk (5) bekezdésében meghatározott releváns információkat.

Az első albekezdés alkalmazásában a részesedés akkor tekintendő jelentősnek, ha legalább egyenlő a részesedést szerezni kívánó személy figyelembe vehető tőkéjének 15 %-ával.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy intézmény, a küszöbértéket mind egyéni alapon, mind az uniós anyaintézmény konszolidált helyzete alapján alkalmazni kell. Ha a második albekezdésben említett küszöbérték túllépésére csak egyéni alapon kerül sor, akkor értesíteni kell azon tagállam illetékes hatóságát, amelyben a részesedést szerezni kívánó személy letelepedett, és az említett hatóságnak értékelnie kell a szándékolt részesedésszerzést. Ha az említett küszöbérték túllépése az uniós anyaintézmény konszolidált helyzete alapján is megvalósul, akkor értesíteni kell a 111. cikk szerinti, összevont felügyeletet ellátó hatóságot, és az említett hatóságnak is értékelnie kell a szándékolt részesedésszerzést.

Az első albekezdés alkalmazásában, ha a részesedést szerezni kívánó személy olyan tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, illetve egyéb pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodnia, akkor a második albekezdésben említett küszöbértéket a konszolidált helyzet alapján kell alkalmazni, és a 111. cikk szerinti, összevont felügyeletet ellátó hatóság lesz az az illetékes hatóság, amelyet értesíteni kell, és amely felelős az értékelésért.

[a (2) bekezdés véletlenül törlésre került a júniusi elnökségi kompromisszumos szövegben]

(2) Az illetékes hatóságnak – haladéktalanul, de legkésőbb a bejelentés vagy a további információk átvételét követő tíz munkanapon belül – írásban vissza kell igazolnia az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy az (5) bekezdés szerinti további információk átvételét.

(3) Az illetékes hatóságnak a bejelentés és valamennyi dokumentum – köztük a tagállam által előírt, a 27b. cikk (4) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó dokumentumok – írásos átvételi elismervényének dátumától számítva 60 munkanap áll rendelkezésére (a továbbiakban: értékelési időszak) a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (a továbbiakban: értékelés) elvégzésére.

Ha a szándékolt részesedésszerzés a 22. cikk (1) bekezdésében említett hitelintézetben való befolyásoló részesedés megszerzéséből áll, a részesedést szerezni kívánó személyre továbbra is vonatkozik az említett cikk szerinti bejelentési kötelezettség és értékelés.

(3a) Ha a jelentős részesedés szerzése olyan, azonos csoporthoz tartozó szervezetek között megy végbe, amelyek az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (6) bekezdésének hatálya alá tartoznak, vagy pedig olyan, azonos intézményvédelmi rendszerbe tartozó szervezetek között, amelyek az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének hatálya alá tartoznak, akkor az illetékes hatóságnak nem kell elvégeznie a 27a. cikk (3) bekezdésében előírt értékelést.

(3b) Ha a jelentős részesedés szerzése az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontja szerinti kis méretű és nem összetett intézmények között megy végbe, akkor az illetékes hatóságnak nem kell elvégeznie a 27a. cikk (3) bekezdésében előírt értékelést.

(4) Az illetékes hatóságnak a (2) bekezdésben említett átvétel elismerésekor tájékoztatnia kell a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(5) Az illetékes hatóság az értékelési időszak során – de legkésőbb az értékelési időszak 50. munkanapján – szükség esetén az értékelés elvégzéséhez szükséges további információkat kérhet be. A kért további információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

(6) Az értékelési időszakot fel kell függeszteni a további információk illetékes hatóság általi kérésének időpontja és a részesedést szerezni kívánó személy összes kért információt tartalmazó válaszána kézhezvételi időpontja között. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóság bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelése szerint dönt, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(7) Az illetékes hatóság a (6) bekezdés második mondatában említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja a következő esetekben:

- a) a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet harmadik országban található vagy harmadik országban szabályozott;
- b) az ezen irányelv 27a. cikkének (3) bekezdésében említett értékelés elvégzéséhez szükség van az (EU) 2015/849 irányelv^{*5} 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók felügyeletéért felelős hatóságokkal való információcserére.

(8) Amennyiben valamely pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság 21a. cikk szerinti jóváhagyására az ebben a cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, úgy az illetékes hatóságnak az említett cikk alkalmazása során szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedett, amennyiben e két utóbbi hatóság különböző. Ebben az esetben az értékelési időszakot fel kell függeszteni addig, amíg a 21a. cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.

(9) Ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy ellenzi a szándékolt részesedésszerzést, erről az értékelés befejezésétől számított két munkanapon belül, de még az értékelési időszakon belül értesítenie kell a részesedést szerezni kívánó személyt, és közölnie kell a kifogás indokait.

(10) Ha az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül nem ellenzi írásban a szándékolt részesedésszerzést, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(11) Az illetékes hatóság megszabhatja a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatja.

^{*5} Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

27b. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A szándékolt részesedésszerzésre vonatkozóan a 27a. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 27a. cikk (5) bekezdésében említett információk kezelése során az illetékes hatóságnak a 27a. cikk (3a) és (3b) bekezdésével összhangban eljárva az alábbi kritériumoknak megfelelően értékelnie kell, hogy a részesedést szerezni kívánó személy irányítása a részesedésszerzést követően mennyire megbízható és prudens, és különösen azt kell megvizsgálnia, hogy a részesedést szerezni kívánó személy milyen kockázatoknak van kitéve vagy lehet kitéve:

a) a részesedést szerezni kívánó személy képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban meghatározott prudenciális követelményeket;

b) a szándékolt részesedésszerzéssel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ezek kockázatát.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságnak az ellenőrzéseivel összefüggésben, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban konzultálnia kell a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóság csak akkor ellenezheti a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján észszerű oka van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ – a 27a. cikk (5) bekezdése szerinti kérés ellenére is – hiányos.

E bekezdés alkalmazásában, valamint tekintettel az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kritériumra, az (EU) 2015/849 irányelv értelmében a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságok által benyújtott írásbeli kifogás az ellenzés észszerű okát képezi.

(4) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedési arány tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságuk számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(5) A tagállamok közzéteszik az értékelés elvégzéséhez szükséges információk listáját. Ezt az információt a 27a. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani, és annak tartalmaznia kell legalább a 27b. cikk (7) bekezdésének a) pontjában említett szabályozástechnikai standardokban előírt információkat. Az információnak a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet jellegével arányosnak és ahhoz igazodónak kell lennie. A tagállamok nem kérhetnek az e cikk szerinti prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

(6) A 27a. cikk (2)–(7) bekezdésétől függetlenül, amennyiben ugyanazon szervezet tekintetében kettő vagy több, jelentős részesedés szerzésére vonatkozó ajánlatról érkezik bejelentés, az illetékes hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentesen kell kezelnie.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) a 27a. cikk (1) bekezdésében és a 27k. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk minimális köre;
- b) az e cikkben, a 23. cikkben és a 27l. cikkben meghatározott kritériumok közös értékelési módszertana;
- c) a 27a. cikkben, a 27b. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 27k. cikkben előírt bejelentésre és prudenciális értékelésre alkalmazandó eljárás.

Az első albekezdés alkalmazásában az EBH figyelembe veszi az (EU) 2017/1132 irányelvet ^{*6}.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

^{*6} Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (kodifikáció).

27c. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az illetékes hatóságnak a 27a. cikk (3) bekezdésében említett értékelés elvégzése során konzultálnia kell az egyéb pénzügyi ágazatbeli szervezetek felügyeletét ellátó érintett hatóságokkal, amennyiben a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet az alábbiak egyike:

- a) egy másik tagállamban vagy a részesedést szerezni kívánó személy ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközközkezelő társaság;
- b) egy másik tagállamban vagy a részesedést szerezni kívánó személy ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközközkezelő társaság anyavállalata;
- c) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyát képező szervezet ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközközkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

Abban az esetben, ha a részesedést szerezni kívánó személy intézmény és a 27a. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti küszöbérték túllépése csak egyéni alapon valósul meg, a szándékolt részesedésszerzést értékelő illetékes hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személy bejelentésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot a szándékolt részesedésszerzésről, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy egy csoport része és az értékelésért felelős illetékes hatóság nem azonos az összevont felügyeletet ellátó hatósággal. Az illetékes hatóságnak az értékelését is továbbítania kell az összevont felügyeletet ellátó hatóság részére.

Abban az esetben, ha a részesedést szerezni kívánó személy olyan tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, illetve egyéb pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodnia, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személy bejelentésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül értesítenie kell azon tagállam illetékes hatóságát, amelyben a részesedést szerezni kívánó személy letelepedett, amennyiben a szóban forgó illetékes hatóság nem azonos a szándékolt részesedésszerzést értékelő, összevont felügyeletet ellátó hatósággal. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az értékelését is továbbítania kell az említett illetékes hatóság részére.

Abban az esetben, ha a részesedést szerezni kívánó személy intézmény és a 27a. cikk (1) bekezdésében említettek szerinti küszöbérték túllépése mind egyéni alapon, mind az uniós anyaintézmény konszolidált helyzete alapján megvalósul, a szándékolt részesedésszerzést értékelő illetékes hatóságnak és összevont felügyeletet ellátó hatóságnak törekednie kell az értékelésük koordinálására, különösen a 27c. cikk (1) bekezdésében említett, a releváns hatóságokkal folytatott konzultációjuk tekintetében.

Amennyiben a szándékolt részesedésszerzés értékelését a 27a. cikk (1) bekezdésében említett, összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell elvégeznie, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság nem azonos annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, amelyben a részesedést szerezni kívánó személy letelepedett, a két hatóságnak teljes körű konzultáció mellett együtt kell működnie. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie a szándékolt részesedésszerzésről, és ezt az értékelést továbbítani kell annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, amelyben a részesedést szerezni kívánó személy letelepedett. A két hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot hozzon. Az együttes határozatot megfelelően dokumentálni és indokolni kell. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak tájékoztatnia kell a részesedést szerezni kívánó személyt az együttes határozatról.

Egyet nem értés esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, illetve azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben a részesedést szerezni kívánó személy letelepedett, tartózkodnia kell a határozathozataltól, és az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé kell utalnia. Az EBH az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül határozatot hoz. Az érintett illetékes hatóságoknak az EBH határozatával összhangban álló együttes határozatot kell hozniuk. A kéthónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

Az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E célból az illetékes hatóságoknak kérésre vagy saját kezdeményezésükre közölniük kell egymással valamennyi, az értékelés szempontjából releváns információt.

(2) . E célból az értékelésért felelős illetékes hatóság határozatában jelezni kell a többi érintett illetékes hatóság véleményeit vagy fenntartásait.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, az e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és táblák kialakítása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27d. cikk

Bejelentés elidegenítés esetén

A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, illetve egyéb pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok, amelyeknek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodniuk, a 27a. cikk (1) bekezdésével összhangban bejelentsék az illetékes hatóságnak, ha közvetlenül vagy közvetve egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben meglévő jelentős részesedést kívánnak elidegeníteni. Ezt a bejelentést írásban, az elidegenítést megelőzően kell megtenni, feltüntetve az érintett részesedés nagyságát.

27e. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy elmulasztja a 27a. cikk (1) bekezdésével összhangban előzetesen bejelenteni a szándékolt részesedésszerzést, vagy az illetékes hatóság ellenzése ellenére megszerezte az említett cikk szerinti jelentős részesedést, a tagállamok előírják, hogy a szóban forgó illetékes hatóság megfelelő intézkedéseket hozzon. Amennyiben a jelentős részesedés megszerzésére az illetékes hatóság ellenzése ellenére kerül sor, a tagállamok – az esetleges szankciók sérelme nélkül – előírják a megfelelő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését vagy a leadott szavazatok semmissé nyilvánítását.

4. FEJEZET

Jelentős vagyónátruházás

27f. cikk

A jelentős vagyónátruházás bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják, hogy azok az intézmények, tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy egyéb pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok, amelyeknek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban, szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodniuk, a tervezett művelet végrehajtását megelőzően bejelentsék az illetékes hatóságuknak az olyan jelentős vagyónátruházásokat, amelyeket értékesítés vagy bármely más típusú ügylet útján kívánnak végrehajtani (a továbbiakban: tervezett művelet).

Amennyiben a tervezett művelet csak egy és ugyanazon csoporthoz tartozó szervezeteket érint, az első albekezdésben foglaltak ezekre az intézményekre is vonatkoznak.

Az első és második albekezdés alkalmazásában az ugyanazon tervezett műveletben részt vevő minden egyes szervezet külön-külön köteles az említett albekezdésekben meghatározott bejelentési kötelezettségnek eleget tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

a) a tervezett művelet a szervezet számára akkor minősül jelentősnek, ha az értéke a szervezet összes eszközének vagy kötelezettségének legalább 10 %-ával egyenlő, kivéve ha a tervezett művelet ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek között megy végbe, amely esetben a tervezett művelet akkor minősül a szervezet számára jelentősnek, ha az értéke a szervezet összes eszközének vagy kötelezettségének legalább 15 %-át teszi ki.

A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában, az (1) bekezdésben említett pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetében a küszöbértéket a konszolidált helyzetük alapján kell alkalmazni;

b) a nemteljesítő eszközök vagy az (EU) 2019/2162 irányelv^{*7} 3. cikkének (3) bekezdése szerinti fedezeti halmazba való felvétel céljából átadott vagy értékpapírosítandó eszközök nem vehetők figyelembe az a) pontban említett százalékos arány kiszámításakor;

c) az eszközöknek vagy kötelezettségeknek a 2014/59/EU irányelv IV. címében meghatározott szanalási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásával összefüggésben történő átruházása nem vehető figyelembe az a) pontban említett százalékos arány kiszámításakor.

(5)

(6)

a)

5. FEJEZET

Egyesülések és szétválások

27j. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

- a) »egyesülés«: a következő műveletek bármelyike:
- i. egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyonát részben vagy egészben egy már létező társaságra ruházza, a másik társaság tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó – készpénzkifizetés ellenében;
 - ii. egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyonát részben vagy egészben egy már létező társaságra – az átvevő társaságra – ruházza, anélkül, hogy az átvevő társaság új társasági részesedést bocsátana ki, amennyiben az egyesülő társaságok összes részesedésével (közvetlenül vagy közvetetten) egy személy rendelkezik, vagy az egyesülő társaságok tagjai valamennyi egyesülő társaságban azonos arányú részesedéssel rendelkeznek;

iii. két vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyont részben vagy egészben egy általuk alapításra kerülő társaságra ruházza, az új társaság tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó – készpénzkifizetés ellenében;

iv. egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az aktív és passzív vagyont részben vagy egészben arra a társaságra ruházza át, amely a tőkéjében kizárólagos részesedéssel rendelkezik;

b) »szétválás«: a következő műveletek bármelyike:

i. olyan művelet, amelynek során egy társaság a felszámolás nélküli megszűnéskor a teljes aktív és passzív vagyont egynél több társaságra ruházza, a szétválásból eredő vagyoni hozzájárulást fogadó társaságok tőkéjéből allokáció útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;

- ii. olyan művelet, amelynek során egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésekor a teljes aktív és passzív vagyonát egynél több újonnan alapított társaságra ruházza, a fogadó társaságok tőkéjéből allokáció útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;
- iii. az i. és ii. pontban leírt műveletek kombinációjából álló művelet;
- iv. olyan művelet, amelynek során egy szétváló társaság az aktív és passzív vagyonát részben átruházza egy vagy több fogadó társaságra, a fogadó társaságok tőkéjéből vagy a saját tőkéjéből vagy mind a fogadó társaságok tőkéjéből, mind a saját tőkéjéből kibocsátás útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át (vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát) meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;
- v. olyan művelet, amelynek során egy szétváló társaság az aktív és passzív vagyonát részben átruházza egy vagy több fogadó társaságra, a fogadó társaságok tőkéjéből kibocsátás útján számára biztosított részesedés ellenében.

27k. cikk

Az egyesülés vagy szétválás bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják az egyesülést vagy szétválást (a továbbiakban: tervezett művelet) végrehajtó olyan intézmények, tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, illetve egyéb pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, amelyeknek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon jóváhagyásért kell folyamodniuk (a továbbiakban: pénzügyi érdekelt felek), hogy – a tervezett művelet tervezett feltételeinek elfogadását követően és a tervezett művelet végrehajtását megelőzően – releváns információk közlésével jelentsék be a tervezett művelet végrehajtását azoknak az illetékes hatóságoknak, amelyek a 27l. cikk (5) bekezdése szerint felelősek lesznek a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezetek felügyeletéért. Az illetékes hatóságoknak el kell végezniük a 27l. cikk (1) bekezdésében előírt értékelést (a továbbiakban: értékelés).

Az első bekezdéstől eltérve, azok az egyesülések és szétválások, amelyek a 2014/59/EU irányelv alkalmazásának eredményeként valósulnak meg, nem tartoznak az e fejezetben előírt kötelezettségek hatálya alá.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben a tervezett művelet szétválás, a tervezett műveletet végrehajtó szervezet felügyeletéért felelős illetékes hatóság lesz az az illetékes hatóság, amelyet értesíteni kell, és amely az értékelésért felelős.

(2) Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul, de legkésőbb a bejelentés vagy a további információk átvételét követő 10 munkanapon belül írásban vissza kell igazolniuk az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy a (3) bekezdés értelmében benyújtott további információk átvételét.

Amennyiben a tervezett művelet szétválás, az illetékes hatóságnak a bejelentés, valamint a tagállam által a 271. cikk (5) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum írásos átvételi elismervényének dátumától számítva legfeljebb 60 munkanap (a továbbiakban: értékelési időszak) áll a rendelkezésére a 271. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzésére.

Az illetékes hatóság az átvétel elismerésekor tájékoztatja a pénzügyi érdekelt felet az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(3) Az illetékes hatóságok az értékelés elvégzéséhez szükséges további információkat kérhetnek. A kért további információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

Amennyiben a tervezett művelet szétválás, az illetékes hatóság legkésőbb az értékelési időszak ötvenedik munkanapjáig kérhet további információkat.

Az értékelési időszakot a további információk illetékes hatóságok általi kérésének időpontja és a pénzügyi érdekelt felek összes kért információt tartalmazó válaszának kézhezvételi időpontja közötti időre fel kell függeszteni. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóságok bármely – a benyújtott információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(4) A (3) bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatják az ott említett felfüggesztést a következő esetekben:

a) egy vagy több pénzügyi érdekelt fél harmadik országban található vagy harmadik országban szabályozott;

b) az ezen irányelv 27k. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez információcsere szükséges az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában említett kötelezett szolgáltatók felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(5) A tervezett műveleteket az illetékes hatóság pozitív véleményének kézhezvétele előtt nem lehet végrehajtani.

(6) Az illetékes hatóságok az értékelés elvégzését követő két munkanapon belül írásban, indokolással ellátott pozitív vagy negatív véleményt adnak ki a pénzügyi érdekelt felek számára.

A pénzügyi érdekelt felek továbbítják az illetékes hatóságaik által az első albekezdés alapján kibocsátott, indokolással ellátott véleményt a tervezett művelet vizsgálatáért a nemzeti jog szerint felelős hatóságoknak.

(7) Amennyiben a tervezett művelet szétválás, és az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül írásban nem ellenzi a tervezett műveletet, úgy a véleményt pozitívnak kell tekinteni.

(8) Az illetékes hatóság pozitív véleménye időben korlátozott lehet.

(9) Ez a fejezet nem érinti a 139/2004/EK tanácsi rendelet^{*8} és az (EU) 2017/1132 irányelv alkalmazását. (10) A 27k. cikk (1) bekezdése szerinti értékelés nem végezhető el, ha a tervezett művelethez a 8. cikk szerinti engedélyre vagy a 21a. cikk szerinti jóváhagyásra van szükség.

(11) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha a tervezett művelet olyan egyesülés, amelyben kizárólag ugyanazon csoporthoz – többek között egy központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek csoportként felügyelt csoportjához – tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, a 27k. cikk nem alkalmazandó.

^{*8} A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete).

27l. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A 27k. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 27k. cikk (3) bekezdésében említett információk vizsgálata során – annak biztosítása érdekében, hogy megbízható profilt lehessen készíteni a pénzügyi érdekelt feleknek a tervezett művelet végrehajtását követő prudenciális helyzetéről, és különösen azokról a kockázatokról, amelyeknek a pénzügyi érdekelt fél a tervezett művelet során ki van vagy ki lehet téve, valamint amelyeknek a tervezett műveletből eredően ki lehet téve – az illetékes hatóságok a következő kritériumokkal összhangban értékelik a tervezett műveletet:

- a) a tervezett műveletben részt vevő szervezetek hírneve;
- b) a tervezett műveletben részt vevő jogalanyok pénzügyi stabilitása, különösen a tervezett művelet eredményeként létrejövő pénzügyi érdekelt fél által folytatni szándékozott üzleti tevékenység-típussal kapcsolatban;
- c) a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezet képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban, különösen a 2002/87/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott prudenciális követelményeket;

- d) a tervezett művelet végrehajtási terve prudenciális szempontból reális és megbízható-e;
- e) a tervezett művelettel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a tervezett művelet növelheti ezek kockázatát.

Az e) pontban említett végrehajtási tervet az illetékes hatóságoknak a tervezett művelet végrehajtásáig megfelelő figyelemmel kell kísérniük.

(2) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságoknak az ellenőrzéseikkel összefüggésben, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban konzultálniuk kell a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóságok csak akkor adhatnak negatív véleményt a tervezett műveletről, ha az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok nem teljesülnek, vagy ha a pénzügyi érdekelt felek által szolgáltatott információk a 27k. cikk (3) bekezdése szerinti kérelem ellenére hiányosak.

Tekintettel az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott kritériumra, a (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a vállalkozások felügyeletéért felelős hatóságok által benyújtott írásbeli kifogás a negatív vélemény észszerű okát képezi.

(4) A tagállamok nem engedélyezik illetékes hatóságaik számára, hogy a tervezett műveletet a piac gazdasági igényei szempontjából vizsgálják.

(5) A tagállamok közzéteszik a 27k. cikk (1) bekezdésében említett értékelés elvégzéséhez szükséges, az ugyanezen cikk szerinti bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információnak arányosnak és a tervezett művelettel arányosnak kell lennie. A tagállamok nem kérhetnek a prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.

27m. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az illetékes hatóságnak a 27k. cikk (1) bekezdésében említett értékelés elvégzése során konzultálnia kell az egyéb pénzügyi ágazatbeli szervezetek felügyeletét ellátó érintett hatóságokkal, amennyiben a tervezett művelet – a pénzügyi érdekelt félén/feleken túl – olyan szervezeteket is magában foglal, amelyek a következők egyikének minősülnek:

- a) egy másik tagállamban vagy a tervezett művelet végrehajtásának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközközrelő társaság;
- b) egy másik tagállamban vagy a tervezett művelet végrehajtásának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközközrelő társaság anyavállalata;

c) egy másik tagállamban vagy a tervezett művelet végrehajtásának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközközvetítő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

(2) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából lényeges – információt. E tekintetben az illetékes hatóságok a tárgyhoz tartozó információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A pénzügyi érdekelt fél illetékes hatóságának határozatában meg kell jelölni minden olyan véleményt vagy fenntartást, amelyet a fent felsorolt és a tervezett műveletben részt vevő egy vagy több szervezetet felügyelő illetékes hatóság fogalmazott meg.

(3) Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell értékeléseik összehangolására, a következetes véleményalkotásra, és véleményükben jelezniük kell az egyéb pénzügyi érdekelt feleket felügyelő illetékes hatóság véleményét vagy fenntartásait.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, az e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és táblák kialakítása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27n. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

A tagállamok előírják, hogy amennyiben a pénzügyi érdekelt felek elmulasztják a tervezett műveletnek a 27k. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentését, vagy annak ellenére végrehajtották az említett cikk szerinti tervezett műveletet, hogy az illetékes hatóságok előzetesen pozitív véleményt nyilvánított volna, úgy az illetékes hatóságok meghozzák a megfelelő intézkedéseket.”

8. A VI. cím helyébe a következő szöveg lép:

„VI. cím

A HARMADIK ORSZÁGBELI FIÓKTELEPEK PRUDENCIÁLIS FELÜGYELETE ÉS
KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

1. fejezet

Harmadik országbeli fióktelepek prudenciális felügyelete

I. szakasz

Általános rendelkezések

47. cikk

Hatály és fogalommeghatározás

(1) Ez a fejezet meghatározza a harmadik országbeli fióktelep tevékenységeinek valamely tagállamban történő folytatására vonatkozó minimumkövetelményeket.

(3) E cím alkalmazásában:

a) „harmadik országbeli fióktelep”: e címmel összhangban, valamely tagállamban, a következők egyike által létrehozott fióktelep: i. harmadik országban letelepedett vállalkozás, amely az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának a) alpontja szerinti hitelintézetnek minősülne, amennyiben egy tagállamban letelepedett lenne az I. mellékletnek mind az 1., mind a 2. pontjában felsorolt szolgáltatásoknak vagy tevékenységeknek az adott tagállamban való végzése céljából; vagy ii. harmadik országban letelepedett vállalkozás, amely az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontja szerinti hitelintézetnek minősülne, amennyiben egy tagállamban letelepedett lenne az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett szolgáltatások vagy tevékenységek bármelyikének az adott tagállamban való végzése céljából; b) „központi vállalkozás”: az a harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozás, amely harmadik országbeli fióktelepet hozott létre az adott tagállamban, valamint adott esetben az említett vállalkozás közbenső és legfelső szintű anyavállalatai.

(4) Az EBH és az ESMA [dátum: 2025.12.31.]-ig együttes jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak azon feltételek harmonizálásának előnyeiről és módozatairól, amelyek mellett egy harmadik országbeli csoport kötelezhető arra, hogy valamely tagállamban fióktelepet hozzon létre és ezen irányelv VI. címe alapján engedélyt kérjen ahhoz, hogy az adott tagállamban banki szolgáltatásokat nyújthasson. A jelentésben megfelelően figyelembe kell venni a 2014/65/EU irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben szabályozott befektetési szolgáltatásokkal való kapcsolatot. A jelentésben meg kell vizsgálni legalább a tagállamokban és más joghatóságokban a határokon átnyúló banki szolgáltatások nyújtására vonatkozó meglévő kereteket, és értékelni kell a következőket:

- a) azok a potenciális kockázatok, amelyek az I. mellékletben felsorolt egyes szolgáltatásoknak egy olyan, harmadik országban letelepedett vállalkozás általi, határokon átnyúló nyújtásához kapcsolódnak, amely vállalkozás az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti hitelintézetnek minősülne, amennyiben egy tagállamban letelepedett lenne, szolgáltatásonként külön-külön;
- b) hogy mentességet kell-e adni a fióktelep létrehozásának kötelezettsége alól a szerződő felek bizonyos kategóriáinak nyújtott szolgáltatások esetében;
- c) hogy a fordított ajánlattétel milyen mértékben fokozhatja a keret rugalmasságát és jogbiztonságát;
- d) hogy milyen módon szabályozhatók a fióktelep létrehozásának kötelezettsége alóli egyéb mentességek.

A jelentés elkészítésekor az EBH és az ESMA elemzi az összemérhető joghatóságokban rendelkezésre álló nemzetközi tapasztalatokat is. A Bizottság – az EBH és az ESMA által tett ajánlások figyelembevételével – adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé.

48. cikk

A megkülönböztetés tilalma

A tagállamok a harmadik országbeli fióktelepekre – üzleti tevékenységük megkezdésekor vagy folytatásakor – nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amilyen az Európai Unió egy másik tagállamában központi irodával rendelkező intézmények fióktelepei esetében érvényesül.

48a. cikk

A harmadik országbeli fióktelepek besorolása

(1) A tagállamok a harmadik országbeli fióktelepeket az 1. osztályba sorolják, amennyiben ezek a fióktelepek megfelelnek az alábbi feltételek valamelyikének:

- a) a harmadik országbeli fióktelep által a tagállamban könyvelt eszközök összértéke – a II. szakasz 4. alszakaszával összhangban a közvetlenül megelőző éves beszámolási időszakra vonatkozóan jelentett adatok szerint – legalább 5 milliárd EUR;
- b) a harmadik országbeli fióktelep engedélyezett tevékenységei közé tartozik a lakossági ügyfelektől betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök gyűjtése, feltéve hogy az ilyen betétek és egyéb visszafizetendő pénzeszközök összege eléri vagy meghaladja a harmadik országbeli fióktelep összes kötelezettségének 10 %-át, illetve az ilyen betétek és egyéb visszafizetendő pénzeszközök összege meghaladja a 100 millió EUR-t;
- c) a harmadik országbeli fióktelep a 48b. cikk értelmében nem tartozik a minősített harmadik országbeli fióktelepek közé.

(2) A tagállamok a 2. osztályba sorolják azokat a harmadik országbeli fióktelepeket, amelyek nem felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem.

(3) Az illetékes hatóságoknak a következőképpen kell frissíteniük a harmadik országbeli fióktelepek besorolását:

- a) amennyiben egy 1. osztályú harmadik országbeli fióktelep már nem felel meg az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek, azonnal 2. osztályúnak kell tekinteni;
- b) amennyiben egy 2. osztályú harmadik országbeli fióktelep már teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikét, úgy csak az e feltételnek való megfelelés kezdetétől számított hat hónap elteltével tekinthető 1. osztályú fióktelepnek.

(4) A tagállamok az e címben meghatározott követelmények helyett a területükön engedélyezett harmadik országbeli fióktelepekre vagy azok bizonyos kategóriáira ugyanazokat a követelményeket alkalmazhatják, mint az ezen irányelv alapján engedélyezett hitelintézetekre. Amennyiben az e bekezdésben meghatározott elbírás csak a harmadik országbeli fióktelepek bizonyos kategóriáira vonatkozik, a tagállamok meghatározzák az annak alkalmazására vonatkozó besorolási kritériumokat. Az említett harmadik országbeli fióktelepekre nem kell alkalmazni az (1)–(3) bekezdést, kivéve a 48q. cikk alkalmazásának céljából.

48b. cikk

A „minősített harmadik országbeli fióktelep” besorolás feltételei

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli fióktelep vonatkozásában teljesülnek az alábbi feltételek, úgy a fióktelepet e cím alkalmazásában „minősített harmadik országbeli fióktelepnek” kell tekinteni:

- a) a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának székhelye olyan országban van, amely az adott országban hatályos bankszabályozási keretrendszer alapján legalább az ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel egyenértékű prudenciális előírásokat és felügyeleti ellenőrzést alkalmaz;
- b) a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának felügyeleti hatóságaira olyan titoktartási követelmények vonatkoznak, amelyek legalább egyenértékűek az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában meghatározott követelményekkel;
- c) az az ország, amelyben a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának székhelye található, nem tartozik az olyan kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok közé, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke értelmében stratégiai hiányosságok jellemzik.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozatokat fogadhat el arról, hogy valamely harmadik ország banki szabályozási kerete tekintetében teljesülnek-e az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek. E célból a Bizottság az 575/2013/EU rendelet 464. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás folytat.

(3) A (2) bekezdésben említett határozat elfogadása előtt a Bizottság az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét az érintett harmadik ország banki szabályozási keretének és titoktartási követelményeinek értékelésében, és jelentést kérhet az EBH-tól arról, hogy a keretrendszer megfelel-e az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Az EBH a honlapján közzéteszi értékelésének eredményét.

(4) Az EBH nyilvánosan közzéteszi, hogy mely harmadik országok és harmadik országbeli hatóságok felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(5) A 48c. cikk szerinti engedély iránti kérelem kézhezvételét követően az illetékes hatóságok a harmadik országbeli fióktelep 1. vagy 2. osztályba sorolása érdekében értékelik az e cikk (1) bekezdésében és a 48a. cikkben meghatározott feltételeket. Amennyiben az érintett harmadik ország nem szerepel az e cikk (4) bekezdésében említett országok között, az illetékes hatóság felkéri a Bizottságot, hogy e cikk (2) bekezdésének alkalmazásában értékelje a harmadik ország banki szabályozási keretét és titoktartási követelményeit, feltéve, hogy az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétel teljesül. Az illetékes hatóság a harmadik országbeli fióktelepet az e cikk (2) bekezdése szerinti határozat Bizottság általi elfogadásáig 1. osztályba sorolja.

II. szakasz

Engedélyezési és szabályozási követelmények

1. alszakasz

Engedélyezési követelmények

48c. cikk

A harmadik országbeli fióktelepek engedélyezésének minimumfeltételei

(1) Harmadik országbeli fióktelep létrehozása e fejezetnek megfelelően előzetes engedélyhez kötött.

(2) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek engedély iránti kérelmeihez működési tervet kell mellékelni, amely meghatározza a tervezett üzleti tevékenységet, a 47. cikk (3) bekezdésében említettek közül folytatandó tevékenységeket, valamint a 48h. cikkel összhangban az érintett tagállamban működő fióktelep szervezeti felépítését és kockázatellenőrzését.

(3) Harmadik országbeli fióktelepek csak akkor engedélyezhetők, ha legalább az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik országbeli fióktelep megfelel a 2. alszakaszban meghatározott szabályozási minimumkövetelményeknek;

b) azok a tevékenységek, amelyekre az adott tagállamban a központi vállalkozás engedélyt kér, engedélyezettek számára abban a harmadik országban, ahol a székhelye található, és ahol felügyelet hatálya alatt áll;

- c) a harmadik országbeli központi vállalkozás felügyeleti hatóságánál bejelentették, hogy az adott tagállamban fióktelep létesítésére irányuló kérelmet nyújtottak be, és csatolták hozzá a (2) bekezdésben említett kísérő dokumentumokat;
- d) az engedély előírja, hogy a harmadik országbeli fióktelep csak a letelepedése szerinti tagállamban folytathatja az engedélyezett tevékenységeket, és kifejezetten megtiltja, hogy a harmadik országbeli fióktelep más tagállamokban, határokon átnyúló alapon ugyanezen tevékenységeket kínálja vagy folytassa, kivéve ha az említett szolgáltatásokat fordított ajánlattétel alapján, illetve csoporton belüli likviditás céljából azonos központi vállalkozáshoz tartozó harmadik országbeli fióktelepek között vagy harmadik országbeli fióktelepek és az érintett harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozásának leányintézményei között nyújtják;
- dd) az EBH és az ESMA figyelemmel kíséri az azonos központi vállalkozáshoz tartozó harmadik országbeli fióktelepek közötti, valamint az Unióban azonos központi vállalkozással engedélyezett ugyanazon harmadik országbeli csoport harmadik országbeli fióktelepei és leányvállalatai közötti műveleteket, és a megállapításairól [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak;

e) felügyeleti feladatainak ellátása céljából az illetékes hatóság a harmadik ország felügyeleti hatóságainál hozzá tud férni a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozására vonatkozó valamennyi szükséges információhoz, és hatékonyan koordinálhatja felügyeleti tevékenységeit a harmadik országbeli felügyeleti hatóságok felügyeleti tevékenységeivel, különösen a központi vállalkozást, annak csoportját vagy a harmadik ország pénzügyi rendszerét érintő válság vagy pénzügyi nehézségek idején;

f) nincs megalapozott gyanú arra vonatkozóan, hogy a harmadik országbeli fióktelepet az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (3), illetve (5) bekezdésében meghatározott pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás elkövetésére vagy annak elősegítésére használnák fel.

E bekezdés e) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságok törekednek az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének (5) bekezdésével összhangban kidolgozott igazgatásimegállapodás-minták használatára.

(4) Annak értékelése céljából, hogy a (3) bekezdés f) pontjában meghatározott feltétel teljesül-e, az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell a pénzmosás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az adott tagállamban felelős hatósággal vagy hatóságokkal, és a harmadik országbeli fióktelep engedélyezése előtt írásbeli megerősítést kell szerezniük arról, hogy a feltétel teljesül.

(5) Az illetékes hatóságok úgy határozhatnak, hogy a harmadik országbeli fióktelepek számára [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapjától számított 24 hónap]-t megelőzően kiadott engedélyek érvényesek maradnak, feltéve hogy azok a harmadik országbeli fióktelepek, amelyek számára az említett engedélyeket kiadták, megfelelnek az e címben megállapított, [ezen irányelvvel] módosított minimumkövetelményeknek.

48d. cikk

A harmadik országbeli fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozó feltételek

(1) A tagállamok legalább a következő feltételeket írják elő a harmadik országbeli fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozóan:

- a) a harmadik országbeli fióktelep nem felel meg a 48c. cikkben vagy a nemzeti jogban meghatározott engedélyezési követelményeknek;
- b) a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozása vagy annak csoportja nem felel meg a harmadik ország joga alapján rá vonatkozó prudenciális követelményeknek, vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a következő 12 hónapon belül nem teljesítik vagy meg fogják szegni ezeket a követelményeket.

E bekezdés b) pontjának alkalmazásában a harmadik országbeli fióktelepek haladéktalanul értesítik illetékes hatóságait, amennyiben az említett pont szerinti körülmények bekövetkeztek.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az illetékes hatóságok visszavonhatják a harmadik országbeli fióktelepnek adott engedélyt, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- a) a harmadik országbeli fióktelep 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;

- b) a harmadik országbeli fióktelep valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételeével szerezte meg az engedélyt;
- c) a harmadik országbeli fióktelep már nem teljesíti azokat a további feltételeket vagy követelményeket, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) többé már nem lehet számítani arra, hogy a harmadik országbeli fióktelep eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen már nem képes szavatolni a betétesei által rábízott eszközök biztonságát;
- e) a harmadik országbeli fióktelep egyéb olyan helyzetbe kerül, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek;
- f) a harmadik országbeli fióktelep adott esetben elköveti a 67. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések egyikét;
- g) alapos okkal feltételezhető, hogy a harmadik országbeli fiókteleppel, annak központi vállalkozásával vagy csoportjával kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, illetve kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy fokozott a kockázata annak, hogy a harmadik országbeli fiókteleppel, annak központi vállalkozásával vagy csoportjával kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek el vagy kísérelnek meg.

(3) Annak értékelése céljából, hogy a (2) bekezdés g) pontjában meghatározott feltétel teljesül-e, az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell a pénzmosás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az adott tagállamban felelős hatósággal vagy hatóságokkal.

2. alszakasz

Szabályozási minimumkövetelmények

48e. cikk

Tőkeellátottsági követelmény

(1) A nemzeti jog szerinti egyéb alkalmazandó tőkekövetelmények sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek minimális tőkeellátottsága mindenkor legalább az alábbi legyen:

- a) 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében a fióktelep által a 4. alszakasznak megfelelően a közvetlenül megelőző három éves beszámolási időszakra vonatkozóan jelentett átlagos kötelezettségállományának – illetve, újonnan engedélyezett harmadik országbeli fióktelepek esetében az engedélyezés időpontjában jelzett kötelezettségeinek – 2 %-a, de legalább 10 millió EUR;
- b) 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében 5 millió EUR.

(2) A harmadik országbeli fióktelepeknek az alábbi eszközök valamelyikével kell teljesíteniük az (1) bekezdésben említett minimális tőkeellátottsági követelményt:

- a) készpénz, illetve az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 60. pontjában meghatározott készpénzjellegű instrumentumok;
- b) az uniós tagállamok központi kormányzatai vagy központi bankjai által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok; vagy
- c) bármely más olyan eszköz, amely a kockázatok vagy veszteségek fedezésére – azok felmerülésekor – a harmadik országbeli fióktelep számára korlátlanul és azonnal igénybe vehető.

(3) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek a (2) bekezdésben említett tőkeellátottsági eszközöket a fióktelep engedélyezésének helye szerinti tagállam valamelyik – nem a központi vállalkozás csoportjába tartozó – hitelintézeténél, vagy amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi, a tagállam központi bankjánál vezetett letéti számlán helyezték el. A letéti számlán elhelyezett tőkeellátottsági eszközöknek felhasználhatóknak kell lenniük a 2014/59/EU irányelv 96. cikkében foglalt célokra a harmadik országbeli fióktelep szanálása esetén, valamint a harmadik országbeli fióktelep felszámolása céljára a tagállam nemzeti jogával összhangban.

48f. cikk

Likviditási követelmények

- (1) A nemzeti joggal összhangban lévő egyéb alkalmazandó likviditási követelmények sérelme nélkül a tagállamok minimális követelményként előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek mindenkor rendelkezzenek olyan mennyiségű meg nem terhelt, likvid eszközzel, amely elegendő a nettó likviditáskiáramlásnak egy legalább 30 napos stresszidőszakon keresztül történő fedezésére.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepeknek teljesíteniük kell az 575/2013/EU rendelet hatodik részének I. címében és az (EU) 2015/61^{*9} felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott likviditásfedezeti követelményeket.
- (3) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek az e cikknek való megfelelés céljából tartott likvid eszközöket a fióktelep engedélyezésének helye szerinti tagállam valamelyik – nem a központi vállalkozás csoportjába tartozó – hitelintézeténél, vagy amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi, a tagállam központi bankjánál vezetett számlán helyezték el. Amennyiben a likviditáskiáramlásnak az (1) bekezdés szerinti kezelésére való felhasználásukat követően a számlán még maradnak likvid eszközök, ezeknek a megmaradó likvid eszközöknek felhasználhatóknak kell lenniük a 2014/59/EU irányelv 96. cikkében foglalt célokra a harmadik országbeli fióktelep szanálása esetén, valamint a harmadik országbeli fióktelep felszámolása céljára a tagállam nemzeti jogával összhangban.
- (4) Az illetékes hatóságok a minősített harmadik országbeli fióktelepek esetében eltekinthetnek az e cikkben meghatározott likviditási követelménytől.

^{*9} A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

48h. cikk

Belső irányítás és kockázat-ellenőrzés

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepeknek az adott tagállamban végzett üzleti tevékenységét ténylegesen legalább két, az illetékes hatóságok által előzetesen jóváhagyott személy irányítsa. E személyek esetében követelmény a jó hírnév, a megfelelő tudás, készségek és tapasztalat megléte, továbbá elegendő időt kell fordítaniuk feladataik ellátására.

(2) A tagállamok előírják, hogy az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek teljesítsék a 74. és 75. cikknek, a 76. cikk (5) bekezdésének, valamint a 92., 94. és 95. cikknek az előírásait. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek helyi irányítóbizottság létrehozásával biztosítsák a fióktelep megfelelő irányítását.

(3) A tagállamok előírják, hogy a 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek teljesítsék a 74. és 75. cikkben előírtakat, valamint hogy a 76. cikk (5) bekezdésének első, második és harmadik albekezdésében előírtak szerint belsőkontroll-funkciókat működtessenek. A 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepeknek meg kell felelniük a 92., 94. és 95. cikkben előírtaknak is.

A 2. osztályba tartozó harmadik országbeli fióktelepek méretétől, belső szervezetétől, valamint tevékenységük jellegétől, nagyságrendjétől és összetettségétől függően az illetékes hatóságok előírhatják, hogy e fióktelepek a 76. cikk (5) bekezdésének negyedik és ötödik albekezdése szerint jelöljék ki a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetőket.

- (4) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek oly módon alakítsák ki a központi vállalkozás vezető testületei számára történő beszámolás rendszerét, hogy az lefedje az összes jelentős kockázatot és kockázatkezelési politikát, valamint ezek változásait, továbbá megfelelő IKT-rendszerekkel és -ellenőrzésekkel biztosítsák az e politikáknak való megfelelést.
- (5) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek nyomon kövessék és kezeljék kiszervezési megállapodásaikat, és biztosítsák, hogy az illetékes hatóságaik teljes mértékben hozzáférjenek minden olyan információhoz, amelyre felügyeleti funkciójuk ellátásához szükségük van.
- (6) A tagállamok előírják, hogy a back-to-back vagy csoporton belüli műveleteket végző harmadik országbeli fióktelepek rendelkezzenek megfelelő erőforrásokkal a partner-hitelkockázatuk azonosításához és megfelelő kezeléséhez, amennyiben a harmadik országbeli fióktelep által könyvelt eszközökkel kapcsolatos jelentős kockázatoknak a partner is ki van téve.
- (7) Amennyiben a harmadik országbeli fióktelep kritikus vagy fontos funkcióit bármilyen típusú belső megállapodás vagy csoporton belüli megállapodás értelmében a központi vállalkozás végzi, a harmadik országbeli fióktelepek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani minden olyan információhoz, amelyre felügyeleti funkciójuk ellátásához szükségük van.
- (8) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk, hogy egy független harmadik fél rendszeres időközönként értékelje az e cikkben meghatározott követelmények végrehajtását és az azoknak való folyamatos megfelelést, valamint megállapításairól és következtetéseiről jelentésben tájékoztassa az illetékes hatóságot.

(9) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig iránymutatásokat tesz közzé a 74. cikk (1) bekezdésében említett rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak a harmadik országbeli fióktelepekre történő alkalmazásáról, – figyelembe véve a 74. cikk (2) bekezdését –, valamint a 75. cikknek és a 76. cikk (5) bekezdésének a harmadik országbeli fióktelepekre történő alkalmazásáról.

48i. cikk

Könyvelési követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek olyan könyvelést vezessenek, amelynek alapján ezen harmadik országbeli fióktelepek átfogóan és pontosan nyomon követhetik az adott tagállamban lévő harmadik országbeli fióktelep valamennyi eszközét és kötelezettségét, továbbá ezeket az eszközöket és kötelezettségeket a harmadik országbeli fióktelepen belül önállóan kezelhetik. A könyvelésnek elegendő információt kell nyújtania a harmadik országbeli fióktelep által generált kockázatokról és azok kezelésének módjáról.

(2) A tagállamok előírják a harmadik országbeli fióktelepek számára az (1) bekezdésben említett könyvelésnek az ott meghatározott célokból történő vezetésére vonatkozó könyvelési szabályzat kidolgozását, valamint rendszeres felülvizsgálatát és aktualizálását. Ezt a szabályzatot a harmadik országbeli fióktelep központi vállalkozása illetékes irányító szervének kell dokumentálnia és jóváhagynia. Az e bekezdésben említett szabályzatban egyértelműen meg kell indokolni a könyvelési szabályokat, és meg kell határozni, hogy ezek a szabályok miként illeszkednek a harmadik országbeli fióktelep üzleti stratégiájához.

(3) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk, hogy az e cikkben meghatározott követelmények végrehajtását és az azoknak való folyamatos megfelelést egy független fél rendszeresen, írásban véleményezze, valamint megállapításairól és következtetéseiről tájékoztassa az illetékes hatóságot.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon könyvelési szabályok meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli fióktelepeknek e cikk alkalmazásában alkalmazniuk kell, különösen a következők tekintetében:

- a) a harmadik országbeli fióktelep adott tagállamban lévő eszközeinek és ott fennálló kötelezettségeinek azonosítására, valamint átfogó és pontos nyilvántartására a harmadik országbeli fióktelep által alkalmazandó módszertan; és
- b) a harmadik országbeli fióktelep által keletkeztetett, és a kezdeményező harmadik országbeli fióktelep nevében vagy javára az ugyanazon csoporthoz tartozó más fióktelepeken vagy leányvállalatoknál távolról könyvelt vagy fenntartott mérlegen kívüli tételek, valamint eszközök és kötelezettségek azonosítására és nyilvántartására vonatkozó különleges eljárás.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. alszakasz

Hatáskör a III. cím szerinti engedély megkövetelésére és a rendszerszinten jelentős fióktelepekre vonatkozó követelmények

4. alszakasz

Adatszolgáltatási minimumkövetelmények

48l. cikk

A harmadik országbeli fióktelepre és a központi vállalkozásra vonatkozó szabályozói és pénzügyi információk

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek rendszeresen jelentsék az illetékes hatóságaiknak legalább a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a könyveikben a 48i. cikkel összhangban tartott eszközök és kötelezettségek, a következő bontásban:
 - i. a nyilvántartott legnagyobb eszköz- és kötelezettség-állomány ágazatok és partnertípusok szerinti bontásban (beleértve különösen a pénzügyi ágazattal szembeni kitettségeket);
 - ii. a partnerek meghatározott típusaival szembeni jelentős kitettség és finanszírozási forráskoncentráció;
 - iii. a központi vállalkozással és a központi vállalkozás csoportjának tagjaival lebonyolított jelentős belső ügyletek;
- b) a harmadik országbeli fióktelep megfelelése az ezen irányelv alapján rá vonatkozó követelményeknek;

- c) eseti alapon a harmadik országbeli fióktelep betéteseinek számára a 2014/49/EU irányelv 15. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre álló betétvédelmi intézkedések;
- d) a tagállamok által a nemzeti jog alapján a harmadik országbeli fióktelepre előírt további szabályozási követelmények.

A harmadik országbeli fióktelepek a könyvekben szereplő eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó, az a) pont szerinti adatszolgáltatást az 1606/2002/EK rendelet^{*10} 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardok vagy a tagállamban alkalmazandó GAAP szerint teljesítik.

(2) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli fióktelepek a központi vállalkozásukra vonatkozó következő információkat jelentsék be az illetékes hatóságaiknak:

- a) rendszeres időközönként összesített információk az adott központi vállalkozáscsoport Unióban működő leányvállalatai és más harmadik országbeli fióktelepei által tartott, illetve könyvelt eszközökről és kötelezettségekről;
- b) rendszeres időközönként annak jelentése, hogy a központi vállalkozás egyedi és összevont alapon megfelel-e a rá vonatkozó prudenciális követelményeknek;
- c) eseti alapon a központi vállalkozásokat érintő jelentős felügyeleti felülvizsgálatok és értékelések, valamint az azokból eredő felügyeleti határozatok;
- d) a központi vállalkozás helyreállítási tervei és a harmadik országbeli fióktelep vonatkozásában az említett tervekkel összhangban megtehető konkrét intézkedések, valamint e tervek későbbi frissítései és módosításai;

e) a központi vállalkozásnak a harmadik országbeli fióktelepre vonatkozó üzleti stratégiája, valamint a stratégia későbbi módosításai;

f) a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének 1. szakasza szerinti, az Unióban letelepedett vagy az Unióban működő jogosult szerződő felek vagy szakmai befektetők számára a központi vállalkozás által fordított ajánlattétel alapján nyújtott szolgáltatások. Ezek alkalmazásában a fordított ajánlattétel fogalma megegyezik a 2014/65/EU irányelv 42. cikkében foglaltakkal.

(3) Az e cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek mellett

az illetékes hatóságok további adatszolgáltatási követelményeket is előírhatnak a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozóan, amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy e további információk szükségesek ahhoz, hogy átfogó képet lehessen alkotni a fióktelep vagy annak központi vállalkozása üzleti tevékenységéről, tevékenységeiről vagy pénzügyi stabilitásáról, ellenőrizni lehessen, hogy a fióktelep és annak központi vállalkozása betartja-e az alkalmazandó jogszabályokban foglaltakat, és biztosítani lehessen, hogy a fióktelep betartsa ezen jogszabályok előírásait.

^{*10} Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).”

48m. cikk

Egységes formanyomtatványok és táblák, valamint az adatszolgáltatás gyakorisága

(1) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a 48l. cikk tekintetében alkalmazandó egységes formanyomtatványok, fogalommeghatározások, informatikai megoldások és az adatszolgáltatás gyakoriságának meghatározása céljából.

Az első albekezdésben említett adatszolgáltatási követelményeknek arányosaknak kell lenniük a harmadik országbeli fióktelepek 1. vagy 2. osztályúként történő besorolásával.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 6 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) Az e cikkben említett szabályozási és pénzügyi információkat 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében évente legalább kétszer, 2. osztályú harmadik országbeli fióktelepek esetében pedig legalább évente kell jelenteni.

(3) Az illetékes hatóságok részben vagy egészben eltekinthetnek attól, hogy a minősített harmadik országbeli fióktelepek teljesítsék a 48l. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a központi vállalkozásra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget, feltéve, hogy az illetékes hatóság a releváns információkat közvetlenül az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságaitól tudja beszerezni.

III. szakasz

Felügyelet

48n. cikk

Harmadik országbeli fióktelepek felügyeleti és felügyeleti vizsgálati programja

- (1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok a harmadik országbeli fióktelepek felügyelete tekintetében e szakasz szerint járjanak el.
- (2) Az illetékes hatóságok a harmadik országbeli fióktelepeket kötelesek bevonni a 99. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programba.

48o. cikk

Felügyeleti felülvizsgálat és értékelés

- (1) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok vizsgálják felül azokat a rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a harmadik országbeli fióktelepek annak érdekében vezettek be, hogy megfeleljenek az ezen irányelv alapján rájuk alkalmazandó rendelkezéseknek, valamint adott esetben a nemzeti jog szerinti további szabályozási követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően elvégzett felülvizsgálat alapján az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a harmadik országbeli fióktelepek által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint e fióktelepek tőkeellátottsága és likviditása biztosítja-e a jelentős kockázataik hatékony kezelését és fedezését, valamint a fióktelep életképességét.

(3) Az illetékes hatóságoknak az (1) és (2) bekezdésben említett felülvizsgálatot és értékelést a 143. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban nyilvánosságra hozott arányossági elv szem előtt tartásával kell elvégezniük. Az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk különösen az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat gyakoriságát és intenzitását, amelynek arányosnak kell lennie a harmadik országbeli fióktelep 1. és 2. osztályba sorolásával, és amelynek figyelembe kell vennie más releváns kritériumokat, például a harmadik országbeli fióktelepek tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét is.

(4) Amennyiben a felülvizsgálat – különösen valamely harmadik országbeli fióktelep vállalatirányítási rendszerének, üzleti modelljének vagy tevékenységeinek az értékelése – alapján az illetékes hatóságok az adott harmadik országbeli fiókteleppel kapcsolatban alapos okkal feltételezhetik, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vagy annak kísérletére kerül sor, illetve hogy ezek megvalósulásának fokozott a kockázata, az illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az EBH-t és azt a hatóságot, amely a harmadik országbeli fióktelep felügyeletét az (EU) 2015/849 irányelvnek megfelelően ellátja. Amennyiben fokozott a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata, az illetékes hatóságnak és a harmadik országbeli fióktelepet az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felügyelő hatóságnak együtt kell működniük egymással, és közös értékelésükről haladéktalanul értesíteniük kell az EBH-t. Az illetékes hatóság adott esetben ezen irányelvvel összhangban olyan intézkedéseket hoz, amelyek a 48d. cikk (2) bekezdésének g) pontjával összhangban kiterjedhetnek a harmadik országbeli fióktelep engedélyének visszavonására is.

(5) Az illetékes hatóságok, a pénzügyi információs egységek és a harmadik országbeli fióktelepeket felügyelő hatóságok saját hatáskörükön belül kötelesek szorosan együttműködni egymással, és meg kell osztaniuk egymással az ezen irányelv szempontjából releváns információkat, feltéve, hogy az ilyen együttműködés és információcsere nem érinti annak a tagállamnak a büntető- vagy közigazgatási jogszabályaival összhangban lévő vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást, amely tagállamban a harmadik országbeli fióktelepek felügyeletét ellátó illetékes hatóság, pénzügyi információs egység vagy hatóság található. Az EBH saját kezdeményezésére segítheti az illetékes hatóságokat és a harmadik országbeli fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokat abban az esetben, ha nézeteltérés merül fel az e cikk szerinti felügyeleti tevékenységek koordinációjával kapcsolatban. Ilyen esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban jár el.

(6) Az EBH iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben részletesebben meghatározza a következőket:

- a) az e cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamatra, valamint a jelentős kockázatok kezelésének értékelésére vonatkozó közös eljárások és módszertanok;
- b) az e cikk (5) bekezdésében említett hatóságok közötti együttműködés és információcsere mechanizmusai a pénzmosás elleni szabályok súlyos megsértésének azonosításával összefüggésben.

Az a) pont alkalmazásában az ott említett eljárásokat és módszertanokat a harmadik országbeli fióktelepek 1. vagy 2. osztályba tartozása alapján, és más megfelelő kritériumokkal, például tevékenységük jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos módon kell meghatározni.

Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig bocsátja ki.

48p. cikk

Felügyeleti intézkedések és hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk, hogy a harmadik országbeli fióktelepek korai szakaszban tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy:

- a) a harmadik országbeli fióktelepek megfeleljenek vagy újra megfeleljenek az ezen irányelv és a nemzeti jog alapján rájuk vonatkozó követelményeknek; és
- b) a harmadik országbeli fióktelepek által viselt jelentős kockázatokat megbízható és megfelelő módon fedezzék és kezeljék, valamint hogy az említett fióktelepek életképesek maradjanak.

(2) Az illetékes hatóságok hatáskörének az (1) bekezdés alkalmazásában ki kell terjednie legalább arra, hogy a harmadik országbeli fióktelepek számára előírják a következőket:

- a) a 48e. cikkben meghatározott minimumkövetelményt meghaladó összegű tőkeellátottság vagy egyéb kiegészítő tőkekövetelmények teljesítése. A harmadik országbeli fióktelep tőkeellátottságának e pont értelmében kötelezően a részét képező minden további elemnek meg kell felelnie a 48e. cikkben meghatározott követelménynek;
- b) a 48f. cikkben meghatározott követelményen felül egyéb speciális likviditási követelmények teljesítése. A harmadik országbeli fióktelep tőkeellátottságának e pont értelmében kötelezően a részét képező minden további likvid eszköznek meg kell felelnie a 48f. cikkben meghatározott követelményeknek;

- c) irányítási, kockázatkezelési vagy könyvelési rendszerük megerősítése;
- d) üzleti tevékenységük vagy az általuk folytatott tevékenységek körének, illetve a tevékenységekben érintett partnerek körének korlátozása vagy limitálása;
- e) a tevékenységeikben, termékeikben és rendszereikben – ideértve a kiszervezett tevékenységeket is – rejlő kockázatok mérséklése, valamint az ilyen tevékenységek vagy termékek folytatásának vagy kínálásának beszüntetése;
- f) a 481. cikk (3) bekezdése szerinti kiegészítő adatszolgáltatási követelmények teljesítése, vagy gyakoribb rendszeres adatszolgáltatás teljesítése;
- g) nyilvánosságra hozatali előírások.

(3) Az illetékes hatóságoknak vagy adott esetben a kijelölt hatóságoknak értékelniük kell azokat a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatokat, amelyeket a rendszerszintű jelentőségűnek minősülő harmadik országbeli fióktelepek jelentenek a letelepedésük helye szerinti tagállam számára. A rendszerszintű jelentőségűként értékelt harmadik országbeli fióktelepek jelentette valós vagy potenciális, pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatok kezelése céljából az említett hatóságok hatáskörrel rendelkeznek a következőkre:

- a) az érintett harmadik országbeli fióktelep számára a III. cím 1. fejezete szerinti, leányintézményként történő engedélykérelem benyújtásának kötelezővé tétele;
- b) annak előírása, hogy az érintett harmadik országbeli fióktelep átalakítsa eszközei vagy tevékenységei szerkezetét;
- c) további prudenciális követelmények előírása az érintett harmadik országbeli fióktelepre vonatkozóan.

(4) A (3) bekezdésben említett értékelés lefolytatásakor az illetékes hatóságoknak –vagy adott esetben a kijelölt hatóságoknak – figyelembe kell venniük azokat a megfelelő kritériumokat, amelyek teljesülése esetén a harmadik országbeli fióktelepek rendszerszintű jelentőségűnek minősülnek, köztük pedig különösen a következőket:

- a) a harmadik országbeli fióktelep mérete;
- b) a harmadik országbeli fióktelep által folytatott üzleti tevékenység típusa;
- c) a harmadik országbeli fióktelepnek a letelepedési helye szerinti tagállam pénzügyi rendszerével való összekapcsoltságának mértéke;
- d) a harmadik országbeli fióktelep által biztosított pénzügyi infrastruktúra tevékenységeinek, szolgáltatásainak vagy műveleteinek helyettesíthetősége;
- e) a harmadik országbeli fióktelep piaci részesedése a letelepedési helye szerinti tagállamban az összes banki eszköz tekintetében, valamint az általa végzett tevékenységek és szolgáltatások, illetve műveletek viszonylatában;
- f) a harmadik országbeli fióktelep műveletei vagy üzleti tevékenysége felfüggesztésének vagy beszüntetésének a fióktelep letelepedési helye szerinti tagállam pénzügyi rendszerének likviditására vagy ezen tagállam fizetési, elszámolási és kiegyenlítési rendszereire gyakorolt valószínű hatása;

g) a harmadik országbeli fióktelep szerepe és jelentősége a harmadik országbeli csoportnak a fióktelep letelepedési helye szerinti tagállamban folytatott tevékenységeiben, szolgáltatásaiban és műveleteiben;

h) a harmadik országbeli fióktelepnek a szanálás vagy felszámolás összefüggésében betöltött szerepe és jelentősége a szanálási hatóság információi alapján.

(5) Az EBH [2025. december 31.]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak – kellően figyelembe véve a harmadik országbeli fióktelepeknek a 48c. cikk (3) bekezdésének d) pontjával összhangban megadott engedélyekre alkalmazandó földrajzi korlátozásokat – az alábbiakról:

a) annak értékelése a rendszerszintűségnek az Unió szintjén együttesen meghatározott kritériumai alapján, hogy a harmadik országbeli csoportok rendszerszintű jelentőséggel bírnak-e az Unió számára. Az EBH jelentést tesz az ilyen lehetséges kritériumokról;

b) az érintett illetékes hatóságok közötti – az említett értékelés közös elvégzését célzó – együttműködési mechanizmus, illetve a vonatkozó információk cseréjét elősegítő bármely más mechanizmus bevezetése. E tekintetben az EBH meghatározza, hogy ez a mechanizmus hogyan kapcsolódna az érintett illetékes hatóságok felügyeleti hatásköréhez a tagállamukban létesített fióktelepek tekintetében.

48q. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok és a felügyeleti kollégiumok között

(1) Az ugyanazon harmadik országbeli csoport harmadik országbeli fióktelepeit és leányintézményeit felügyelő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük egymással és meg kell osztaniuk egymással az információkat. Az illetékes hatóságoknak – a 115. cikkel összhangban – írásban koordinációs és együttműködési megállapodásokat kell kötniük.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek a 116. cikkel összhangban a felügyeleti kollégium átfogó felügyelete alá tartoznak, ha az alábbi követelmények teljesülnek:

- a) amennyiben egy harmadik országbeli csoport leányintézményeinek felügyeletére felügyeleti kollégiumot hoztak létre, ugyanazon csoport 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepeit is az említett felügyeleti kollégium felügyeli;
- b) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak egynél több tagállamban van 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepe, de nincsenek az Unióban a 116. cikk hatálya alá tartozó leányintézményei, úgy az említett 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepek felügyeletére felügyeleti kollégiumot kell létrehozni;

c) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak egynél több tagállamban van egy vagy több 1. osztályú harmadik országbeli fióktelepe, és az Unióban egy vagy több olyan leányintézménye van, amelyek nem tartoznak a 116. cikk hatálya alá, az említett harmadik országbeli fióktelepek és leányintézmények felügyeletére felügyeleti kollégiumot kell létrehozni.

(3) A (2) bekezdés b) és c) pontja alkalmazásában a vezető illetékes hatóság a 116. cikkel összhangban ugyanazt a szerepet tölti be, mint az összevont felügyeletet ellátó hatóság. A vezető illetékes hatóság annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amely tagállam a teljes könyvelt eszközállomány értékét tekintve a legnagyobb harmadik országbeli fiókteleppel rendelkezik.

(4) A 116. cikkben meghatározott feladatokon túlmenően a felügyeleti kollégiumok:

- a) évente frissített jelentést készítenek a harmadik országbeli csoport Unión belüli struktúrájáról és tevékenységeiről;
- b) információt cserélnek a 48o. cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat eredményeiről;
- c) törekednek a 48p. cikkben említett felügyeleti intézkedések és hatáskörök alkalmazásának összehangolására.

(5) A felügyeleti kollégium adott esetben biztosítja az érintett harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való megfelelő koordinációt és együttműködést.

(6) Az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EBH hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének előmozdításához és nyomon követéséhez.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

- a) az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az illetékes hatóságok közötti együttműködési mechanizmusok és mintamegállapodás-tervezetek; és
- b) e cikk 2–6. cikkének alkalmazásában a felügyeleti kollégiumok működésének feltételei.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

48r. cikk

Az EBH értesítése

Az illetékes hatóságok kötelesek értesíteni az EBH-t a következőkről:

- a) a harmadik országbeli fióktelepeknek adott valamennyi engedély és az ilyen engedélyek későbbi módosításai;
- b) az engedélyezett harmadik országbeli fióktelepek által könyvelt, a rendszeres beszámolók szerinti összes eszköz és kötelezettség;
- c) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező harmadik országbeli fióktelep tartozik.

Az EBH a honlapján közzéteszi azon harmadik országbeli fióktelepek listáját, amelyek működését e címmel összhangban az Unióban engedélyezték, és feltünteti azt a tagállamot, amelyikben a működési engedélyük érvényes.

48s. cikk

Harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való együttműködés az összevont alapú felügyeletet illetően

(1) Az Unió megállapodásokat köthet egy vagy több harmadik országgal az alábbiak feletti összevont alapú felügyelet gyakorlásának eszközeiről:

- a) olyan intézmények, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van;
- b) olyan harmadik országbeli intézmények, amelyek anyavállalatainak – akár intézmények, akár pénzügyi holdingtársaságok, akár vegyes pénzügyi holdingtársaságok – az Unió területén található a központi irodájuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásoknak különösen annak biztosítására kell törekedniük, hogy:

- a) a tagállamok illetékes hatóságai hozzájussanak az Unió területén elhelyezkedő olyan intézményeknek, pénzügyi holdingtársaságoknak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek harmadik országban, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban;

b) a harmadik országok felügyeleti hatóságai hozzájussanak az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája a területükön található, és amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban; és

c) az EBH az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően megkapja a tagállamok illetékes hatóságaitól a harmadik országok nemzeti hatóságaitól származó információkat.

(3) Az EUMSZ 218. cikkének sérelme nélkül, a Bizottság – az európai bankbizottság segítségével – megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az abból fakadó helyzetet.

(4) E cikk alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően segíti a Bizottságot.”

8a. Az 53. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hivatali kötelezettségeik teljesítése során e személyek, könyvvizsgálók vagy szakértők tudomására jutó bizalmas természetű információ csak olyan összefoglaló vagy összesített formában hozható nyilvánosságra, amelyből az egyes hitelintézeteket nem lehet azonosítani, a büntetőjog vagy az adójog hatálya alá tartozó esetek kivételével.”

8b. Az 56. cikk a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az 53. cikk (1) bekezdése és az 54. cikk nem zárhatja ki az ugyanazon tagállam illetékes hatóságai és adóhatóságai közötti információcserét, ha az ilyen információcserét a tagállamok nemzeti jogszabályai írják elő. Amennyiben az információk egy másik tagállamból származnak, azok nyilvánosságra hozatala kizárólag ezen albekezdés első mondatával összhangban, a nyilvánosságra hozó hatóságok kifejezett egyetértése mellett lehetséges.”

9. A 65. és a 66. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok 64. cikkben említett felügyeleti hatásköreinek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kivetése tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések, az 575/2013/EU rendelet rendelkezései, vagy valamely illetékes hatóságnak az említett aktusok alapján kibocsátott határozatai megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra, kényszerítő bírságokra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. A közigazgatási szankcióknak, kényszerítő bírságoknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra vonatkoznak, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések az 575/2013/EU rendelet rendelkezései, vagy valamely illetékes hatóságnak az említett aktusok alapján kibocsátott határozatai megsértése esetén – a nemzeti jogban megállapított feltételekkel – közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és bármely más olyan természetes személyre, aki a nemzeti jog alapján felelős a jogsértésért. . A természetes személyekre kiszabott kényszerítő bírságokat kizárólag a vezető testület azon tagjaira lehet alkalmazni, akik vezetői funkciójukban felelősnek bizonyultak egyes kötelezettségek megszegéséért, amely felelősség megállapításakor a nemzeti joggal összhangban kell eljárni.

(3) A kényszerítő bírság alkalmazása mellett az illetékes hatóságok ugyanazon jogsértés miatt közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket is kiszabhatnak.

(4) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amelyek feladataik ellátásához szükségesek. E hatáskörök a következőket foglalják magukban:

a) az alábbi természetes vagy jogi személyek felkérése arra, hogy minden olyan információt bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére, amely a feladataik végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:

- i. az adott tagállamban letelepedett intézmények;
- ii. az adott tagállamban letelepedett pénzügyi holdingtársaságok;
- iii. az adott tagállamban letelepedett vegyes pénzügyi holdingtársaságok;
- iv. az adott tagállamban letelepedett vegyes tevékenységű holdingtársaságok;
- v. az i–iv. alpontban említett szervezetekhez tartozó személyek;
- vi. olyan felek, amelyekhez az i–iv. alpontban említett szervezetek operatív funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;

b) az adott tagállamban letelepedett, illetve ott tartózkodó, az a) pont i–vi. alpontjaiban említett természetes vagy jogi személyekre vonatkozó teljes körű vizsgálat lefolytatása, amennyiben az az illetékes hatóságok feladatainak ellátásához szükséges, beleértve a következőket:

i. iratok benyújtásának előírása;

ii. az a) pont i–vi. alpontjaiban említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint azokról másolat vagy kivonat készítése;

iii. az a) pont i–vi. alpontjaiban említett személyektől, illetve azok képviselőitől vagy alkalmazottaitól írásos vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése;

iv. minden olyan egyéb személy kikérdezése, aki beleegyezik abba, hogy a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk gyűjtése céljából kérdéseket tegyenek fel neki; és

v. minden szükséges helyszíni szemle lefolytatása az uniós jog szerinti egyéb feltételek teljesítése mellett az a) pont i–vi. alpontjaiban említett jogi személyek, illetve – amennyiben az illetékes hatóság az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az összevont felügyelet alá tartozó egyéb vállalkozások helyiségeiben, az érintett illetékes hatóságok előzetes értesítése mellett. Amennyiben a helyszíni szemléhez a nemzeti jog alapján igazságügyi hatóság engedélye szükséges, ezt az engedélyt meg kell kérni.

(5) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, ha a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási szankciókról, e cikk oly módon alkalmazható, hogy a szankciót az illetékes hatóság kezdeményezésére az igazságügyi hatóság írja elő, biztosítva az ilyen jogorvoslatok hatékonyságát és azt, hogy a hatásuk megegyezik az illetékes hatóságok által kiszabott közigazgatási szankciók hatásával. Az alkalmazott szankcióknak minden esetben hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. Az említett tagállamok [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv átültetésének időpontja]-ig értesítik a Bizottságot az e bekezdés alapján elfogadott jogszabályi rendelkezéseikről, valamint haladéktalanul értesítik a Bizottságot az ezeket érintő későbbi módosító jogszabályokról vagy módosításokról.

66. cikk

Közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések az engedélyezési követelmények, valamint a jelentős részesedések megszerzésére vagy elidegenítésére, a jelentős vagyonátruházásra és az egyesülésekre vagy szétválásokra vonatkozó követelmények megsértése esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

a) a 9. cikket megsértve, betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő elfogadására irányuló üzleti tevékenység folytatása hitelintézeti engedély hiányában;

aa) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett, az említett cikk szerinti küszöbértéket elérő tevékenységek legalább egyikének végzése hitelintézeti engedély hiányában;

b) a 8. cikket megsértve, hitelintézeti tevékenység megkezdése előzetes engedély megszerzése nélkül;

c) az értékelési időszak alatt vagy az illetékes hatóságok ellenzése ellenére, hitelintézetben befolyásoló részesedés közvetlenül vagy közvetve történő megszerzése, illetve közvetlenül vagy közvetve történő további növelése, amelynek eredményeképpen a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya elérné vagy meghaladná a 22. cikk (1) bekezdésében említett küszöbértékeket, vagy a hitelintézet a részesedést szerezni kívánó személy leányvállalatává válna, és az ilyen műveletről – az említett cikket megsértve – nem értesítik írásban azon hitelintézet illetékes hatóságait, amellyel kapcsolatban a részesedést szerezni kívánó személy befolyásoló részesedés megszerzésére vagy növelésére törekszik;

- d) a hitelintézetben fennálló befolyásoló részesedés közvetlenül vagy közvetve történő elidegenítése vagy csökkentése, aminek eredményeképpen a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya a 25. cikkben említett küszöbértékek alá csökkenne, vagy a hitelintézet megszűnne a befolyásoló részesedést elidegenítő személy leányvállalata lenni, és az ilyen műveletről – az említett cikket megsértve – nem értesítik írásban az illetékes hatóságokat;
- e) a 21a. cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a 21a. cikket megsértve nem kérelmezi a jóváhagyást, vagy megszegi az említett cikkben meghatározott bármely más követelményt;
- f) a 27a. cikk (1) bekezdésében meghatározott, részesedést szerezni kívánó személy az említett cikket megsértve elmulasztja a vonatkozó illetékes hatóságnak bejelenteni a szándékolt, közvetlen vagy közvetett jelentős részesedésszerzést;
- g) a 27d. cikkben említett felek bármelyike az említett cikket megsértve elmulasztja bejelenteni a vonatkozó illetékes hatóságnak, ha közvetlenül vagy közvetve egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben meglévő, a küszöbértéket meghaladó, jelentős részesedést kíván elidegeníteni;
- h) a 27f. cikk (1) bekezdésében említett felek bármelyike jelentős vagyonátruházást hajt végre, és a műveletről az említett cikket megsértve nem értesíti az illetékes hatóságokat;
- i) a 27k. cikk l) pontjában említett felek bármelyike az említett cikket megsértve egyesülési vagy szétválási folyamatban vesz részt.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) közigazgatási szankciók:

- i. jogi személy esetében az e cikk (3) bekezdésében meghatározott, a vállalkozás teljes éves nettó árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedő közigazgatási pénzbírság; ;
- ii. természetes személy esetében 5 000 000 EUR-ig terjedő közigazgatási pénzbírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az EUR a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;
- iii. közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha ezek összege meghatározható;

b) kényszerítő bírságok:

- i. jogi személy esetében az átlagos napi árbevétel legfeljebb 5 %-ának megfelelő kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a jogi személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetését elrendelő, illetve a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;

ii. természetes személy esetében 30 000 EUR-ig terjedő kényszerítő bírság – illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az EUR a hivatalos pénznem, ennek az összegnek [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépését követő 24 hónap]-án/-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke, amelyet folyamatos jogsértés esetén a természetes személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetését elrendelő, illetve a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki.

A tagállamok a jogsértés minden napjára megfizetendő kényszerítő bírság tekintetében magasabb maximális összeget is megállapíthatnak.

A 66. cikk (2) bekezdésének b) pontjától eltérve, a tagállamok a kényszerítő bírságot heti vagy havi alapon is kiszabhatják. Ebben az esetben a jogsértés elkövetése szerinti heti vagy havi időszakban kivethető kényszerítő bírság maximális összege nem haladhatja meg a kényszerítő bírságnak – a 66. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban – az adott időszakra eső napokra számított maximális mértékének az összegét. A kényszerítő bírság kiszabható egy adott időpontban úgy is, hogy alkalmazása csak egy későbbi időpontban kezdődik meg.

c) egyéb közigazgatási intézkedések:

i. nyilvános nyilatkozat, amely megjelöli a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holdingtársaságot, vegyes pénzügyi holdingtársaságot, közbenső EU-szintű anyavállalatot, valamint a jogsértés természetét;

ii. végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

iii. az (1) bekezdésben említett jogsértésekért felelősségre vont részvényes vagy részvényesek szavazati jogának felfüggesztése;

iv. a 65. cikk (2) bekezdését betartva, az intézmény vezető testületébe tartozó tagnak vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek az intézményi funkciók gyakorlásától való eltiltása.

(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának i. alpontjában említett teljes éves nettó árbevétel az e bekezdés 1. táblázatában felsorolt tételek összege. . Ha az eredmény nulla vagy negatív, a számítás alapja a legutolsó olyan korábbi éves pénzügyi felügyeleti információ, amely nulla feletti mutatót eredményez. Amennyiben a (2) bekezdésben említett jogi személy nem tartozik az (EU) 2021/451 bizottsági végrehajtási rendelet hatálya alá, a figyelembe veendő teljes éves nettó árbevétel a teljes éves nettó árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel. Amennyiben az érintett vállalkozás egy csoport része, a vonatkozó teljes éves nettó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából származó teljes éves nettó árbevétel.

1. táblázat

- (1) Kapott kamatok és kamatjellegű bevételek
- (2) Fizetendő kamatok és kamatjellegű ráfordítások
- (3) Bevétel részvényekből és egyéb rögzített kamatozású/változó hozamú értékpapírokból
- (4) Kapott jutalékok/díjak
- (5) Fizetendő jutalékok/díjak
- (6) Pénzügyi műveletek nettó eredménye
- (7) Egyéb működési bevételek
- (8) Egyéb működési költségek

Az intézményeknek az összeg kiszámítása során minden elemet annak pozitív vagy negatív előjelével együtt kell figyelembe venniük.

Az intézményeknek úgy kell kiigazítaniuk ezen elemeket, hogy azok megfeleljenek a következő rendelkezéseknek:

a) az intézményeknek az irányadó mutatót a III. mellékletben – vagy adott esetben az 575/2013/EU rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és a 680/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. december 17-i (EU) 2021/451 bizottsági végrehajtási rendelet IV. mellékletében – feltüntetett számadatok alapján kell kiszámítaniuk;

- b) az intézményeknek az irányadó mutatót a céltartalékok és a működési költségek levonása előtt kell kiszámítaniuk. Az intézményeknek a működési költségekben szerepeltetniük kell az azon harmadik felek által nyújtott, kiszervezett szolgáltatásokért fizetett díjakat, amelyek az intézménynek nem anyavállalatai vagy leányvállalatai, illetve nem leányvállalatai azon anyavállalatnak, amely egyúttal az intézmény anyavállalata is. Az intézmények a harmadik felek által nyújtott, kiszervezett szolgáltatásokra fordított kiadásokkal csökkenthetik az irányadó mutatót, amennyiben a kiadások olyan vállalkozás révén merülnek fel, amely az 575/2013/EU rendelet és ezen irányelv szerinti, vagy azokkal egyenértékű szabályozás alá tartozik;
- c) az irányadó mutató kiszámítása során az intézmények nem használhatják a következő tételeket: i. a nem kereskedési könyvben szereplő tételek eladásából származó realizált eredmény;
- ii. rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel;
- iii. biztosításból származó bevétel;
- d) amennyiben a kereskedési tételek újraértékelése az eredménykimutatás részét képezi, az intézmények újraértékelést is figyelembe vehetnek. Amennyiben az intézmények a 86/635/EGK irányelv 36. cikkének (2) bekezdését alkalmazzák, az eredménykimutatásban szereplő újraértékelésből származó eredményt is figyelembe kell venniük.

(4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett átlagos napi nettó árbevétel a (3) bekezdésben említett teljes éves nettó árbevétel 365-öd része.”

10. A 67. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény nem rendelkezik az illetékes hatóságok által a 74. cikkel összhangban előírt vállalatirányítási rendszerrel és nemsemleges javadalmazási politikával;”

ia. az f) és az i) pontot el kell hagyni;

ii. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 413. vagy 428b. cikkét megsértve nem biztosít nettó stabil forrásellátottsági rátát, vagy az említett rendelet 412. cikkét megsértve ismételten és tartósan megszegi a likvid eszközök tartására vonatkozó követelményt;”

iaa. a k) és az l) pontot el kell hagyni;

iii. a szöveg a következő r)–ab) pontokkal egészül ki:

„r) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott szavatolótőke-követelményeket;

t) egy intézmény nem felel meg az ezen irányelv 92., 94. és 95. cikke szerinti javadalmazási követelményeknek;

- u) egy intézmény – amennyiben az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések vagy az 575/2013/EU rendelet előírják, hogy az intézmény szerezz be az illetékes hatóság előzetes engedélyét – ilyen engedély nélkül jár el, vagy hamis nyilatkozat alapján szerzett ilyen engedélyt, vagy nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az ilyen engedélyt megadták;
- v) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet második részében meghatározott, a szavatolótőkéhez kapcsolódóan a tőkeösszetételre, feltételekre, kiigazításokra és levonásokra vonatkozó követelményeket;
- w) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet negyedik részében meghatározott, az ügyfelekkel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni nagykockázat-vállalásokra vonatkozó követelményeket;
- x) egy intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató kiszámítására vonatkozó követelményeket, beleértve az 575/2013/EU rendelet hetedik részében meghatározott eltérések alkalmazását;
- y) egy intézmény elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak az 575/2013/EU rendelet 430. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésében, valamint 430a. cikkében említett adatok tekintetében;
- z) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik része III. címének 2. fejezetében meghatározott adatgyűjtési és irányítási követelményeket;

- aa) egy intézmény nem teljesíti a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy szavatolótőke-követelmény kiszámítására vonatkozó követelményeket, vagy nem rendelkezik az 575/2013/EU rendelet harmadik részének II–VI. címében meghatározott vállalatirányítási rendszerrel;
- ab) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet hatodik része I. és IV. címében, valamint az említett rendelet 460. cikkének (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a likviditásfedezeti ráta vagy a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására vonatkozóan meghatározott követelményeket.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) közigazgatási szankciók:

- i. jogi személy esetében az e cikk (3) bekezdésében meghatározott, a vállalkozás teljes éves nettó árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedő közigazgatási pénzbírság;
- ii. természetes személy esetében 5 000 000 EUR-ig terjedő közigazgatási pénzbírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az EUR a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;
- iii. közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha ezek összege meghatározható;

b) kényszerítő bírságok:

- i. jogi személy esetében az átlagos napi árbevétel legfeljebb 5 %-ának megfelelő kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a jogi személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetését elrendelő, illetve a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;
- ii. természetes személy esetében 30 000 EUR-ig terjedő kényszerítő bírság – illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az EUR a hivatalos pénznem, ennek az összegnek [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépését követő 24 hónap]-án/-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke –, amelyet folyamatos jogsértés esetén a természetes személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre, és amely a jogsértés megszüntetését elrendelő, illetve a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki.

A tagállamok a jogsértés minden napjára megfizetendő kényszerítő bírság tekintetében magasabb maximális összeget is megállapíthatnak.

A 67. cikk (2) bekezdésének b) pontjától eltérve, a tagállamok a kényszerítő bírságot heti vagy havi alapon is kiszabhatják. Ebben az esetben a jogsértés elkövetése szerinti heti vagy havi időszakban kivethető kényszerítő bírság maximális összege nem haladhatja meg a kényszerítő bírságnak – a 67. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban – az adott időszakra eső napokra számított maximális mértékének az összegét. A kényszerítő bírság kiszabható egy adott időpontban úgy is, hogy alkalmazása csak egy későbbi időpontban kezdődik meg.

c) egyéb közigazgatási intézkedések:

- i. nyilvános nyilatkozat, amely megjelöli a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holdingtársaságot, vegyes pénzügyi holdingtársaságot, közbenső anyavállalatot, valamint a jogsértés természetét;
- ii. végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
- iii. intézmény esetében az intézmény engedélyének visszavonása a 18. cikknek megfelelően;
- iv. a 65. cikk (2) bekezdését betartva, az intézmény vezető testületébe tartozó tagnak vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek az intézményi funkciók gyakorlásától való eltiltása.”;

c) a szöveg a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának i. alpontjában említett teljes éves nettó árbevétel az e bekezdés 1. táblázatában felsorolt tételek összege. Ha az eredmény nulla vagy negatív, a számítás alapja a legutolsó olyan korábbi éves pénzügyi felügyeleti információ, amely nulla feletti mutatót eredményez. Amennyiben az érintett vállalkozás egy csoport része, a vonatkozó teljes éves nettó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából származó teljes éves nettó árbevétel.

1. táblázat

1. Kapott kamatok és kamatjellegű bevételek
2. Fizetendő kamatok és kamatjellegű ráfordítások
3. Bevétel részvényekből és egyéb rögzített kamatozású/változó hozamú értékpapírokból
4. Kapott jutalékok/díjak
5. Fizetendő jutalékok/díjak
6. Pénzügyi műveletek nettó eredménye
7. Egyéb működési bevételek
8. Egyéb működési költségek

Az intézményeknek az összeg kiszámítása során minden elemet annak pozitív vagy negatív előjelével együtt kell figyelembe venniük.

Az intézményeknek úgy kell kiigazítaniuk ezen elemeket, hogy azok megfeleljenek a következő rendelkezéseknek:

- a) az intézményeknek az irányadó mutatót a III. mellékletben – vagy adott esetben az 575/2013/EU rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és a 680/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. december 17-i (EU) 2021/451 bizottsági végrehajtási rendelet IV. mellékletében – feltüntetett számadatok alapján kell kiszámítaniuk;
- b) az intézményeknek az irányadó mutatót a céltartalékok és a működési költségek levonása előtt kell kiszámítaniuk. Az intézményeknek a működési költségekben szerepeltetniük kell az azon harmadik felek által nyújtott, kiszervezett szolgáltatásokért fizetett díjakat, amelyek az intézménynek nem anyavállalatai vagy leányvállalatai, illetve nem leányvállalatai azon anyavállalatnak, amely egyúttal az intézmény anyavállalata is. Az intézmények a harmadik felek által nyújtott, kiszervezett szolgáltatásokra fordított kiadásokkal csökkenthetik az irányadó mutatót, amennyiben a kiadások olyan vállalkozás révén merülnek fel, amely az 575/2013/EU rendelet és ezen irányelv szerinti, vagy azokkal egyenértékű szabályozás alá tartozik;
- c) az irányadó mutató kiszámítása során az intézmények nem használhatják a következő tételeket: i. a nem kereskedési könyvben szereplő tételek eladásából származó realizált eredmény;
- ii. rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel;
- iii. biztosításból származó bevétel.
- d) amennyiben a kereskedési tételek újraértékelése az eredménykimutatás részét képezi, az intézmények újraértékelést is figyelembe vehetnek. Amennyiben az intézmények a 86/635/EGK irányelv 36. cikkének (2) bekezdését alkalmazzák, az eredménykimutatásban szereplő újraértékelésből származó eredményt is figyelembe kell venniük.
- (4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett átlagos napi nettó árbevétel a (3) bekezdésben említett teljes éves nettó árbevétel 365-öd része.”

11. A 70. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„70. cikk

A közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden releváns körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi lehetőségei, a jogi személy teljes árbevételében vagy a természetes személy éves jövedelmében kifejezve;
- d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

- f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
- g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei;
- i) büntetőjogi szankciók korábbi alkalmazása az ugyanazon jogsértésért felelős ugyanazon természetes vagy jogi személyre.”

12. A 73. cikk első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek megalapozott, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegét, fajtáját és eloszlását, amelyet megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyekkel szembesülnek vagy szembesülhetnek. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok fedezésekor az intézményeknek kimondottan figyelembe kell venniük a rövid, a közép- és a hosszú távot.”

13. A 74. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely magában foglalja a következőket:

- a) áttekinthető szervezeti felépítés egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi körökkel;
- b) hatékony eljárások azon kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére, amelyekkel rövid, közép- és hosszú távon szembesülnek vagy szembesülhetnek, ideértve a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat is;
- c) megfelelő belsőkontroll-mechanismusok, beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat;
- d) a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, azt előmozdító javadalmazási politikák és gyakorlatok.

Az (1) bekezdés d) pontjában említett javadalmazási politikáknak és gyakorlatoknak nemi szempontból semlegeseknek kell lenniük.”

14. A 76. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület jóváhagyja és rendszeresen felülvizsgálja az azon kockázatok vállalására, kezelésére, felügyeletére és csökkentésére szolgáló stratégiákat és politikákat, amely kockázatokkal az intézmény az üzleti ciklusán belüli szakasztól függően szembesül vagy szembesülhet, beleértve az intézmény működési keretét jelentő makrogazdasági környezetből, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkől rövid, közép- és hosszú távon fakadókat is.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület konkrét terveket, számszerűsíthető célokat és eljárásokat dolgozzon ki a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkől rövid, közép- és hosszú távon felmerülő pénzügyi kockázatok felügyeletére és kezelésére, beleértve azokat a kockázatok is, amelyek az alkalmazkodás folyamatából, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel – különösen az (EU) 2021/1119 rendeletben (az európai klímarendelet) meghatározott tényezőkkel – kapcsolatos releváns tagállami, uniós jogi és szabályozási célkitűzésekre – továbbá adott esetben harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzéseire – irányuló átállási tendenciákból erednek, továbbá kövesse nyomon ezek végrehajtását.”;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok a 2006/73/EK bizottsági irányelv^{*11} 7. cikkének (2) bekezdésében megállapított arányossági követelménnyel összhangban biztosítják, hogy az intézményeknek a működési funkcióktól független belsőkontroll-funkciója legyen, amely elegendő hatáskörrel, forrásokkal, megfelelő mérettel rendelkezik és kapcsolatban áll a vezető testülettel.

A tagállamok biztosítják, hogy: a) a belsőkontroll-funkciót betöltő egységek minden jelentős kockázatot megfelelően észleljenek, mérjenek és jelentsenek;

b) a belsőkontroll-funkciót betöltő egységek átfogó képet nyújtsanak azon kockázatok teljes köréről, amelyeknek az intézmény ki van téve;

c) a kockázatkezelési funkciót betöltő egység aktívan részt vegyen az intézmény kockázatkezelési stratégiájának kidolgozásában és minden jelentős kockázatkezelési döntésében, valamint ellenőrzést gyakoroljon a kockázatkezelési stratégia hatékony végrehajtása felett;

d) a belsőkontroll-funkciót betöltő egység elvégezze az intézmény a kockázatkezelési stratégiája hatékony végrehajtásának független felülvizsgálatát.

E bekezdés a)–d) pontjainak sérelme nélkül a megfelelési funkciót betöltő egységnek értékelnie és enyhítenie kell a megfelelési kockázatot, és biztosítania kell, hogy az intézmény kockázatkezelési stratégiája figyelembe vegye a megfelelési kockázatot, valamint hogy a megfelelési kockázat megfelelően megjelenjen valamennyi jelentős kockázatkezelési döntésben.”;

d) a cikk szövege a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A tagállamok biztosítják, hogy a belsőkontroll-funkciót betöltő egységek:

a) közvetlen kapcsolatban álljanak a felügyeleti funkciót betöltő vezető testülettel;

b) képesek legyenek közvetlenül a felügyeleti funkciót betöltő vezető testületnek jelentést tenni.

A belsőkontroll-funkciót betöltő egységeknek – anélkül, hogy sértenék a vezető testületnek az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti hatásköreit – az a) és b) pontban említett funkciókat a vezetési funkciót betöltő vezető testület és a felső vezetés tagjaitól függetlenül kell gyakorolniuk, és mindenekelőtt képesnek kell lenniük problémákat felvetni és – adott esetben, vagy amennyiben egyedi kockázatok kialakulása befolyásolja vagy befolyásolhatja az intézményt – figyelmeztetni a vezetési funkciót betöltő vezető testületet.

A belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők olyan független felső vezetők, akik külön felelősséggel tartoznak a kockázatkezelésért, a megfelelési és a belső ellenőrzési funkciókért. Amennyiben az intézmény tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége nem indokolja, hogy külön személyt jelöljenek ki a belsőkontroll-funkció és/vagy a megfelelési funkció számára, az intézményen belül más feladatokat ellátó másik vezető személy is elláthatja a megfelelési funkcióval és/vagy a kockázatkezelési funkcióval kapcsolatos feladatokat, feltéve, hogy:

- i. nem áll fenn összeférhetetlenség;
- ii. a kockázatkezelési funkciót betöltő egységért és a megfelelési funkciót betöltő egységért felelős személy rendelkezik a különböző érintett területekhez szükséges tudással és szakértelemmel, valamint

iii. a kockázatkezelési funkciót betöltő egységért és a megfelelési funkciót betöltő egységért felelős személynek elegendő ideje van arra, hogy mindkét funkciót megfelelően ellássa.

A belsőkontroll-funkció nem kombinálható az intézmény semmilyen más üzletágával vagy ellenőrzési funkciójával.

A belsőkontroll-funkciót betöltő egység vezetőjét nem lehet a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület jóváhagyása nélkül elmozdítani.

^{*11} A Bizottság 2006/73/EK irányelve (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).”

14a. A 77. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságoknak ösztönözniük kell az intézményeket – figyelembe véve azok méretét és belső szervezetét, valamint tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét –, hogy fejlesszék a piaci kockázatokat értékelő kapacitásukat, növekvő mértékben alkalmazzanak belső modellt a kereskedési könyvi pozíciók portfóliójához kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítására, továbbá a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítása tekintetében is belső modelleket alkalmazzanak, amennyiben a nemteljesítési kockázatoknak való kitettségeik abszolút értékben lényegesek, és a különböző kibocsátók a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokból nagy számú jelentős pozícióval rendelkeznek.

E cikk nem sértheti az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címe 1b. fejezetének 1–3. szakaszában megállapított kritériumok teljesülését.”;

b) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (3) bekezdés első albekezdésében említett „nemteljesítési kockázattal szembeni abszolút értékben lényeges kitettségek” fogalmának, valamint a jelentős partnerek és a különböző kibocsátóktól származó, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumaiban meglévő pozíciók nagy számára vonatkozó küszöbértékeknek a meghatározása érdekében.”

15. A 78. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke-követelmény kiszámításához alkalmazott módszerek felügyeleti összevetése”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok biztosítják a következők mindegyikét:

a) azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett, hogy a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy a szavatolótőke-követelmény kiszámítására belső módszereket alkalmazzanak, benyújtják a benchmarkportfóliókban szereplő kitettségekre vagy pozícióikra vonatkozóan végzett számításaik eredményeit;

b) azok az intézmények, amelyek az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, benyújtják a benchmarkportfóliókban szereplő kitettségekre vagy pozícióikra vonatkozó számításaik eredményeit; amennyiben az intézmény piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének nagysága az 575/2013/EU rendelet 325a. cikkének (1) bekezdésével összhangban eléri vagy meghaladja az 500 millió EUR-t;

c) azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 3. fejezete szerinti belső módszerek alkalmazása, valamint azok az érintett intézmények, amelyek az említett rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete szerinti sztenderd módszert alkalmazzák, benyújtják a benchmarkportfóliókban szereplő kitétségeik vagy pozícióik várható hitelezési vesztesége összegének meghatározásához használt módszerek számításainak eredményeit, amennyiben az alábbi feltételek bármelyike teljesül:

- i. az intézmények a beszámolóikat az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardokkal összhangban készítik el;
- ii. az intézmények az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését és szavatolótőkéjük meghatározását az 575/2013/EU rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján a nemzetközi számviteli standardokkal összhangban végzik el;
- iii. az intézmények a 86/635/EGK irányelv^{*12} szerinti számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, és a várható hitelezési veszteségekre vonatkozóan az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardokban alkalmazottal azonos modellt alkalmaznak.

Az intézmények benyújtják az illetékes hatóságoknak az első albekezdésben említett számításaik eredményeit, az azok előállításához használt módszerek magyarázatával, valamint az EBH által kért minden olyan kvalitatív információval együtt, amelyek magyarázatot adhatnak e számításoknak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatásáról. Az eredményeket legalább évente be kell nyújtani az illetékes hatóságoknak. Az EBH az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett minden egyes módszer esetében az egyes módszerekhez kapcsolódóan lefolytatott ötödik adatszolgáltatást követően két évente is végezheti ezt a vizsgálatot.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

„i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok az intézmények által az (1) bekezdés szerint benyújtott tájékoztatás alapján figyelemmel kísérik a benchmarkportfóliókban szereplő kitettségekre vagy tranzakciókra vonatkozóan az intézmények módszereivel kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékeket vagy – az esettől függően – szavatolótőke-követelményeket. Az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdés második albekezdésében említett EBH-vizsgálat gyakoriságával legalább egyenlő időközönként értékelniük kell e módszerek minőségét, különös figyelmet fordítva az alábbiakra:”;

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) azon módszerek, amelyeknél az eltérés rendkívül magas vagy rendkívül alacsony, és amelyek esetében a szavatolótőke-követelményt jelentősen és szisztematikusan alulbecsülik.”;

iii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép: „Az EBH jelentést készít annak érdekében, hogy segítse az illetékes hatóságokat a módszerek minőségének a (2) bekezdésben említett információk alapján történő értékelésében.”;

d) az (5) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy amikor a (4) bekezdésben említett korrekciós intézkedések helyénvalóságáról döntenek, tiszteletben tartsák azt az elvet, hogy ezeknek az intézkedéseknek igazodniuk kell az e cikk hatályába tartozó módszerek célkitűzéseikhez, és ezért az intézkedések.”;

e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A felügyeleti összevetés hatályába tartozó módszerekkel kapcsolatos felügyeleti vagy intézményi gyakorlatok továbbfejlesztése érdekében az EBH iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, amennyiben ezt az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett információk és értékelések alapján szükségesnek ítéli.”;

f) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) az (1) bekezdés c) pontjában említett érintett intézmények jegyzéke.”;

ii. a szöveg a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A c) pont alkalmazásában az érintett intézmények jegyzékének meghatározásakor az EBH figyelembe veszi az arányossági megfontolásokat.

^{*12} A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).”

16. A 85. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

„(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények a működési kockázatnak – beleértve a kiszervezési megállapodásokból fakadó kockázatot is – való kitettségek értékelésére és kezelésére, valamint a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó események lefedésére szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak. Az intézményeknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárások alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.”

17. A szöveg az alábbi új, 87a. cikkel egészül ki:

„87a. cikk

Környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, kockázatkezelési keretrendszert is magukban foglaló megbízható vállalatirányítási rendszereik részeként megbízható stratégiákkal, szabályzatokkal, eljárásokkal és rendszerekkel rendelkezzenek a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok rövid, közép- és hosszú távon történő azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére.
- (2) Az (1) bekezdésben említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányosnak kell lenniük az intézmény üzleti modelljéhez és tevékenységi köréhez kapcsolódó környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok nagyságrendjével, jellegével és összetettségével, valamint a rövid, közép- és hosszú távú időhorizontot egyaránt figyelembe kell venniük.
- (3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények egy adott időkereten belül mind az alapforgatókönyv, mind a kedvezőtlen forgatókönyvek figyelembevételével teszteljék a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok hosszú távú negatív hatásaival szembeni rezilienciájukat, elsőként a környezeti kockázatok vizsgálatával. A teszteléshez az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények számos olyan környezeti, társadalmi és irányítási forgatókönyvet vegyenek figyelembe, amelyek tükrözik a környezeti és társadalmi változásoknak és a kapcsolódó közpolitikáknak a hosszú távú üzleti környezetre gyakorolt lehetséges hatásait.

(4) Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell és figyelemmel kell kísérniük az intézmények környezeti, társadalmi és irányítási stratégiájukkal és kockázatkezelésükkel kapcsolatos gyakorlatainak alakulását, beleértve a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő, a rövid, közép- és hosszú távon felmerülő környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok nyomon követését és kezelését célzó terveket, számszerűsíthető célértékeket és folyamatokat. Ebben az értékelésben figyelembe kell venni az intézmények fenntarthatósággal kapcsolatos termékínálatát, az átállásfinanszírozási politikáikat, a kapcsolódó hitelnyújtási politikákat, valamint a környezetvédelmi, társadalmi és irányítási célokat és korlátokat.

(5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a következők meghatározása céljából:

- a) a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére vonatkozó minimumszabályok és referenciamódszerek;
- b) a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő tervek tartalma, amely terveknek konkrét határidőket és köztes számszerűsíthető célokat és mérföldköveket kell tartalmazniuk annak érdekében, hogy nyomon kövessék és kezeljék a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkből fakadó pénzügyi kockázatokat, beleértve azokat is, amelyek a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos releváns tagállami és uniós jogi és szabályozási célkitűzésekre, valamint – amennyiben a nemzetközi tevékenységet végző intézmények számára releváns – harmadik országoknak a legalább az uniós jog szerintiekkel azonos mértékben ambiciózus célkitűzéseire irányuló igazodási folyamatból és átállási tendenciákból erednek;

c) minőségi és mennyiségi kritériumok a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok által az intézmények kockázati profiljára és fizetőképességére rövid, közép- és hosszú távon gyakorolt hatások értékeléséhez;

d) a (3) bekezdésben említett forgatókönyvek meghatározására vonatkozó kritériumok, beleértve az egyes forgatókönyvek, egyedi kockázatok és időhorizontok esetében alkalmazandó paramétereket és feltevéseket is. Az EBH az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig teszi közzé. Az EBH rendszeresen aktualizálja ezeket az iránymutatásokat, hogy azok tükrözzék a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők mérése és kezelése terén elért eredményeket, valamint az Unió fenntarthatósággal kapcsolatos szakpolitikai célkitűzéseinek alakulását.

(6) Az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig eltekinthetnek attól a követelménytől, hogy a (4) bekezdésben említett tervek mennyiségi kritériumokat is tartalmazzanak.”

18. A 88. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) valamely intézményben a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület elnöke nem töltheti be egyidejűleg ugyanazon intézményen belül a vezérigazgatói funkciót.”;

b) A 88. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki: „(3) A vezető testület általános, kollektív felelősségét nem érintve a tagállamok biztosítják, hogy az intézmények egyénre szabott és folyamatosan aktualizált feladatmeghatározásokban meghatározzák a vezetési funkciót betöltő vezető testület és a felső vezetés minden tagjának, valamint a kiemelt funkciót betöltő személyeknek a szerepét és feladatait, valamint hogy olyan feladattérképet készítsenek, amely bemutatja a szervezeti hierarchiát és a felelősségi körök részleteit, valamint a 74. cikk (1) bekezdésében említett vállalatirányítási rendszer részét képező személyeket és a vezető testület által jóváhagyott feladataikat.

A tagállamok biztosítják, hogy a feladatmeghatározások és a feladattérkép bármikor rendelkezésre álljanak, és azokatérésre, kellő időben közöljék az illetékes hatóságokkal többek között a 8. cikkben említett engedély megszerzése érdekében.”

19. A 91. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek és a 21a. cikk (1) bekezdése szerint jóváhagyott pénzügyi holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak (a továbbiakban: szervezetek) kell az elsődleges felelősséget viselniük annak biztosításáért, hogy a vezető testületük tagjai mindenkor kellően jó hírnévvel, valamint megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához, és teljesítsék a (2)–(8) bekezdésben meghatározott követelményeket, a 2014/59/EU irányelv 35. cikkének (1) bekezdése alapján a szanálási hatóságok által kinevezett rendkívüli ügyvezetők, valamint a 2014/59/EU irányelv 29. cikkének (1) bekezdése alapján az illetékes hatóságok által kinevezett ügyvivő vagy onfelügyelők kivételével.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, az illetékes hatóságoknak csak akkor kell újraértékelniük a vezető testület tagjainak alkalmasságát a megbízatásuk megújításakor, ha az általuk ismert releváns információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett tag alkalmasságát.

Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy amennyiben a vezető testület tagjai nem felelnek meg az e bekezdésben meghatározott követelményeknek, eltávolíthassák ezeket a személyeket a vezető testületből. Az illetékes hatóságoknak különösen abban az esetben kell meggyőződnie arról, hogy továbbra is teljesülnek-e az e bekezdésben meghatározott követelmények, ha alapos okkal feltételezhető, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke szerinti pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére került vagy kerül sor, vagy ha ezen cselekmények fokozott kockázata áll fenn az adott intézménnyel kapcsolatban.”;

b) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés a) pontjának alkalmazásában a csoport a 2013/34/EU irányelv* 22. cikkében meghatározottak szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások csoportja.”;

c) az (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A vezető testületnek megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy képes legyen megérteni az intézmény tevékenységeit, beleértve a fő kockázatokat is, figyelembe véve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket. A vezető testület összetételének tükröznie kell a tapasztalatok megfelelően széles körét.”;

d) a 91. cikk utolsó bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(13) Ez a cikk nem érinti a munkavállalók vezető testületben való képviselőit és a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület tagjainak regionális vagy helyi választott közjogi testületek általi kinevezésére vonatkozó tagállami rendelkezéseket. Ezekben az esetekben megfelelő biztosítékokat kell bevezetni a vezető testület ezen tagjai alkalmasságának biztosítása érdekében.”

19a. A szöveg a következő 91a. cikkel egészül ki:

„91a. cikk

A kiemelt funkciót betöltő személyek

(1) A 91. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek elsődleges felelőssége annak biztosítása, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek jó hírnévvel rendelkezzenek, tisztességesek és feddhetetlenek legyenek, valamint mindenkor rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges ismeretekkel, készségekkel és tapasztalattal.

(2) Amennyiben a szervezetek az (1) bekezdésben említett értékelés alapján arra a következtetésre jutnak, hogy az érintett személy nem felel meg az említett bekezdésben meghatározott követelményeknek, úgy az érintett személyt nem nevezhetik ki kiemelt funkciót betöltő személynek. A szervezeteknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az érintett feladatkör megfelelő ellátása érdekében.

(3) A szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságára vonatkozó információk mindenkor naprakészek legyenek. Kérésre a szervezeteknek közölniük kell ezeket az információkat az illetékes hatóságokkal.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok értékeljék a belsőkontroll-funkciókért felelős vezetők és a pénzügyi igazgató (1) bekezdés szerinti alkalmassági kritériumoknak való megfelelést, amennyiben az említett vezetők vagy az igazgató kinevezésére legalább a következő szervezetekben kerül sor:

a) nagy méretű intézménynek minősülő EU-szintű anyaintézmény;

b) nagy méretű intézménynek minősülő tagállami anyaintézmény; kivéve, ha központi szervhez tartozik; c) nagy méretű intézménynek minősülő központi szerv vagy a hozzá kapcsolódó nagy

méretű intézmények felügyeletét ellátó központi szerv; d) nagy méretű intézménynek minősülő, az EU-ban működő intézmény; e bekezdés alkalmazásában az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1)

bekezdése 146. pontjának d) alpontjában meghatározott feltétel egyedi alapon alkalmazandó;

e) azok a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, amelyek csoportjában nagy méretű intézmények találhatók, a 21a. cikk (4) bekezdésének hatálya alá tartozók kivételével.”

21. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés e) és f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) A belsőkontroll-funkció feladatait végző alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő jogosultsággal rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött szervezeti egységek teljesítményétől;

f) a belsőkontroll-funkciót betöltő vezetők javadalmazását közvetlenül a 95. cikkben említett javadalmazási bizottság felügyeli, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület;”

b) a (3) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az intézmény belsőkontroll-funkcióiért vagy lényeges szervezeti egységeiért vezetői felelősséggel tartozó munkavállalók;”.

23. A 94. cikk a következőképpen módosul:

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) vezetői felelősség és belsőkontroll-funkciók;”

c) A (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) olyan intézmény, amely nem minősül nagy méretű intézménynek, és amely eszközeinek értéke a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszak során ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően egyéni alapon legfeljebb átlagosan 5 milliárd EUR;”.

24. A 98. cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek ki kell terjednie az intézmények környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok kezelésére szolgáló irányítási és kockázatkezelési folyamatainak, valamint az intézmények környezeti, társadalmi és irányítási kockázatoknak való kitettségének értékelésére. Az intézmények eljárásai és kitettségei megfelelőségének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük ezen intézmények üzleti modelljeit.”

25. A 100. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az intézményeknek tartózkodniuk kell minden olyan tevékenységtől, amely akadályozhatja a stressztesztet, mint például a teljesítményértékelés, az egymás közötti információcsere, a közös magatartásra vonatkozó megállapodások vagy a stressztesztek során benyújtott beadványaik optimalizálása. Az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított egyéb vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely az említett intézkedések felderítéséhez szükséges.

(4) Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a következetességet, a hosszú távú megfontolásokat és az értékelési módszerekre vonatkozó közös standardokat integrálják a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztjébe. A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok illetékes hatóságok általi stressztesztjének az éghajlattal kapcsolatos tényezőkkel kell kezdődnie. A vegyes bizottság az említett iránymutatásokat [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig teszi közzé. Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül megvizsgálja, hogy a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok miként integrálhatók a stresszteszttekbe.”

25a. A 101. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha egy belső piaci kockázati modell esetében az utótesztelés vagy az eredményvizsgálati teszt különböző kereskedési részlegek esetében azt mutatja, hogy a modell nem vagy már nem kellően pontos, az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a belső modell használatának engedélyezésére vonatkozó feltételeket, vagy megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a modell haladéktalan javítása érdekében.”

26. A 104. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv 97. cikke, a 98. cikkének (4), (5) és (9) bekezdése, a 101. cikkének (4) bekezdése és a 102. cikke, valamint az 575/2013/EU rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) szigorúbb feltételekhez köthetik vagy korlátozhatják az intézmények üzletvitelét – többek között a betétek elfogadása tekintetében –, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelhetik az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;”

iii. a szöveg a következő m) ponttal egészül ki:

„m) kötelezhetik az intézményeket arra, hogy csökkentsék a rövid, közép- és hosszú távon felmerülő jelentős környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat, beleértve azokat is, amelyek az alkalmazkodás folyamatából, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos releváns tagállami, uniós és harmadik országbeli jogi és szabályozási célkitűzésekre irányuló átállási tendenciákból erednek, többek között a kereskedelmi tevékenységük korlátozásával, üzleti modelljeik, irányításuk és kockázatkezelésük módosításával, vagy az intézmények stratégiáik felülvizsgálatára való kötelezésével.”;

b) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki annak meghatározására, hogy az illetékes hatóságok miként állapíthatják meg, hogy az intézményeknek az 575/2013/EU rendelet 381. cikkében említett hitelértékelési korrekciós kockázatai túlzott kockázatot jelentenek ezen intézmények megbízhatóságára nézve.”

27. A 104a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése értelmében – ötödik albekezdésének figyelembevétele nélkül – megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és hetedik részében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségeként kell meghatározniuk.”;

b) a szöveg a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben az intézményre vonatkozik tőkepadló-előírás, a következőket kell alkalmazni:

a) az intézmény illetékes hatósága által a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére előírt kiegészítő szavatolótőke névértéke nem növekedhet annak következtében, hogy a tőkepadló alkalmazása az intézmények számára kötelezővé válik;

b) az intézmény illetékes hatósága indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a következő felülvizsgálati és értékelési folyamat végéig felülvizsgálja az intézmény számára a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményt, és csökkenti azt minden olyan elemmel, amely kétszeresen venné figyelembe azokat a kockázatokat, amelyeket már teljes mértékben fedez az intézményre nézve kötelező tőkepadló alkalmazása;

c) miután az illetékes hatóság elvégezte a b) pontban előírt felülvizsgálatot, az a) pont már nem alkalmazandó.

E cikk, valamint ezen irányelv 131. és 133. cikke tekintetében a tőkepadló alkalmazását az intézmény számára kötelezőnek kell tekinteni, ha az intézménynek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított teljes kockázati kitettségértéke meghaladja az említett rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított (a tőkepadló alkalmazása nélküli) teljes kockázati kitettségértékét.

(7) A (2) bekezdés alkalmazásában mindaddig, amíg az intézményre nézve a tőkepadló alkalmazása kötelező, az intézmény illetékes hatósága nem írhat elő olyan kiegészítő szavatolótőke-követelményt, amely kétszeresen venné figyelembe azokat a kockázatokat, amelyeket már teljes mértékben fedez az intézményre nézve kötelező tőkepadló alkalmazása.”

28. A 106. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat a következőkre:

- a) az intézmények kötelezése az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében említett információknak a 433., 433a., 433b. és 433c. cikkében előírtaknál gyakoribb nyilvánosságra hozatalára;
- b) határidők megállapítása a nagy méretű és az 575/2013/EU rendelet 433a. és 433c. cikke hatálya alá tartozó más intézmények számára a szolgáltatandó információknak az EBH számára történő továbbításra az EBH központi honlapján való közzététel céljából; amennyiben az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részének II. és III. címe szerinti releváns információkat elektronikus formában nyújtották be az EBH-nak az említett rendelet 434. cikke (1) bekezdésének megfelelően;
- c) annak előírása az intézmények számára, hogy a központi közzétételek vagy pénzügyi kimutatásaik közzététele céljára az EBH honlapjától eltérő, meghatározott kommunikációs eszközöket és helyeket használjanak, amennyiben az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részének II. és III. címében előírt releváns információkat elektronikus formában nyújtották be az EBH-nak, az említett rendelet 434. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Az a) pont rendelkezései ellenére az 575/2013/EU rendelet 433. és 434. cikkét alkalmazni kell.”

29. A 121. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy egy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság vezető testületének nem a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban jóváhagyott tagjai a 91. cikk (1) bekezdésének megfelelően kellően jó hírnévvel, megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához, figyelembe véve a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság konkrét szerepét. A pénzügyi holdingtársaságoknak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak kell az elsődleges felelősséget viselniük vezető testületük tagjainak alkalmasságának biztosításáért.”

30. A VII. cím 3. fejezete a következő 0. szakasszal egészül ki:

„0. szakasz

E fejezet alkalmazása a befektetési vállalkozások csoportjaira

110a. cikk

A befektetési vállalkozások csoportjaira vonatkozó alkalmazási kör

Ez a fejezet az (EU) 2019/2033 rendelet* 4. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott befektetésivállalkozás-csoportokra alkalmazandó, amennyiben az (EU) 2019/2033 rendelet^{*14} 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdése értelmében az említett csoporton belül legalább egy befektetési vállalkozás az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozik.

Ez a fejezet nem alkalmazandó azokra a befektetésivállalkozás-csoportokra, amelyeken belül az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdése értelmében egyetlen befektetési vállalkozás sem tartozik az 575/2013/EU rendelet hatálya alá.

^{*14} Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).”

31. A 131. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5a) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép: „Az ERKT-nak az e cikk (7) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság számára arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer megfelelőnek tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 16a. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára a tőkepufferrel kapcsolatban.”;

b) a (6) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság legalább évente felülvizsgálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert;”

c) a (6) bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) amennyiben egy egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára kötelezővé válik a tőkepadló alkalmazása, úgy az intézmény illetékes vagy adott esetben kijelölt hatósága legkésőbb a b) pontban előírt éves felülvizsgálat dátumáig felülvizsgálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, az adott intézményre alkalmazandó tőkepuffer-követelményt annak biztosítása érdekében, hogy a követelmény kalibrálása megfelelő maradjon.”;

d) a (15) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép: „Amennyiben a 133. cikk (10), (11) vagy (12) bekezdése alapján számított rendszerkockázati tőkepufferráta, valamint az ugyanazon intézményre alkalmazandó, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferráta vagy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferráta összege meghaladná az 5 %-ot, akkor az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni. E bekezdés alkalmazásában, amennyiben a rendszerkockázati tőkepuffer, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer vagy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer meghatározására vonatkozó döntés következtében a korábban meghatározott ráták bármelyike csökken vagy nem változik, úgy az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárás nem alkalmazandó.”

32. A 133. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam biztosítja annak lehetőségét, hogy a pénzügyi szektor vagy e szektor egy vagy több alcsoportja számára az összes kitettség vagy azok e cikk (5) bekezdésében említett valamely alcsoportja tekintetében elsődleges alapvető tőkéből álló rendszerkockázati tőkepuffert lehessen meghatározni az 575/2013/EU rendeletnek és ezen irányelv 130. és 131. cikkének hatályán kívül eső olyan makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára.”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben az intézmény számára kötelező a tőkepadló alkalmazása, az alábbi két eljárást kell alkalmazni:

a) az elsődleges alapvető tőke azon összegét, amellyel a (2) bekezdés értelmében rendelkeznie kell, a következő összeggel kell maximalizálni:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

ahol:

E_T^* = az intézményre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően számított teljes, a tőkepadló alkalmazása nélküli kockázati kitettségérték;

E_{*i} = az intézmény i kitettség-alcsoportjára vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően számított, a tőkepadló alkalmazása nélküli kockázati kitettségérték;

r_T r_i a (2) bekezdésben meghatározottak szerint;

b) az illetékes vagy adott esetben a kijelölt hatóság indokolatlan késedelem nélkül felülvizsgálja a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták kalibrálását annak biztosítása érdekében, hogy azok továbbra is megfelelőek maradjanak, és ne vegyék figyelembe még egyszer azokat a kockázatokat, amelyeket az intézményre nézve kötelező tőkepadló már fedez.

Az a) pont szerinti számítás mindaddig alkalmazandó, amíg adott esetben az illetékes vagy a kijelölt hatóság be nem fejezi a b) pontban meghatározott felülvizsgálatot, és az e cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően új határozatot nem tesz közzé a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták kalibrálásáról. Ettől az időponttól kezdve az a) pontban meghatározott maximális összeg már nem alkalmazandó.”;

c) a (8) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a következők kezelésére:

- i. a 130. és 131. cikk hatálya alá tartozó kockázatok;
- ii. az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott számítás alapján teljes mértékben fedezett kockázatok.”;

d) a (9) bekezdés a következő g) ponttal egészül ki:

„g) az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott számítás hogyan befolyásolja az illetékes hatóság vagy adott esetben a kijelölt hatóság által bevezetni kívánt rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták kalibrálását.”;

e) a (11) és (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében 3 % és 5 % közé esik, az adott tőkepufferrátát meghatározó tagállam illetékes hatóságának, illetve kijelölt hatóságának a (9) bekezdéssel összhangban benyújtott értesítésben a Bizottság és az ERKT véleményét kell kérnie.

Az ERKT a (9) bekezdésben említett értesítés kézhez vételétől számított egy hónapon belül véleményt ad a Bizottságnak arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták helyesnek tekinthetők-e. Az értesítés kézhezvételét követő két hónapon belül a Bizottság az ERKT értékelését figyelembe véve véleményt nyilvánít.

Amennyiben a Bizottság a véleményében ellenzi a lépést, a rendszerkockázati tőkepuffert meghatározó tagállam illetékes hatósága, illetve kijelölt hatósága köteles a véleménynek megfelelően eljárni, vagy ellenkező esetben döntését megindokolni.

Amennyiben egy vagy több olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, olyan leányvállalat, amely anyavállalatának székhelye egy másik tagállamban van,

amennyiben a leányvállalat és az anyavállalat székhelye szerinti hatóságok eltérő véleményen vannak az intézményre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -rátákat illetően, és abban az esetben, ha mind a Bizottság, mind az ERKT ajánlása elutasító, az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság az ügyet az EBH elé terjesztheti és annak segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az adott kitettségekre vonatkozóan rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -rátákat meghatározó határozatot az EBH határozataig fel kell függeszteni.

E bekezdés alkalmazása során az e bekezdés első albekezdésében említett határértékekbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.

(12) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben felsorolt, egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy - alcsoport esetében meghaladja az 5 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a rendszerkockázati tőkepufferráta bevezetése előtt kérnie kell a Bizottság engedélyét.

Az ERKT-nek az e cikk (9) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság részére arról, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer helyénvalónak tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 16a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára az említett rendszerkockázati tőkepufferrel kapcsolatban.

A (9) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve – illetve ha meggyőződött arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták nem jár(nak) aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez(nek) vagy terem(t) akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából, jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot, illetve a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

E bekezdés alkalmazása során az e bekezdés első albekezdésében említett határértékekbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.”

33. A 142. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a szavatolótőke emelésére vonatkozó terv és ütemezés, a kombinált pufferkövetelmény vagy adott esetben a tőkeáttételimutató-puffer követelmény teljes mértékű teljesítésének céljával;”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságnak értékelnie kell a tőkefenntartási tervet, és azt csak akkor hagyhatja jóvá, ha úgy véli, hogy a terv végrehajtása esetén valószínűsíthetően elegendő tőkét őriz meg vagy teremt ahhoz, hogy lehetővé váljon az intézmény számára a kombinált pufferkövetelményének vagy adott esetben a tőkeáttételimutató-puffer követelményének teljesítése, az illetékes hatóság által megfelelőnek tartott időtartamon belül.”;

c) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) gyakorolja a 102. cikk szerinti hatáskörét, hogy a 141. cikk, illetve a 141b. cikk által előírnál szigorúbb kifizetési korlátozásokat vezessen be.”

34. A 161. cikkben a (3) bekezdést el kell hagyni.

2. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosítása

A 2014/59/EU irányelv^{*15} a következőképpen módosul:

1. A 45c. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az 575/2013/EU rendelet 77. cikkének (2) bekezdése és 78a. cikke nem alkalmazandó az olyan szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre, amelyek számára a szanálási hatóság az ezen irányelv 45. cikkének (1) bekezdésében említett követelményt olyan szinten állapította meg, amely nem haladja meg az e bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban a veszteségek viseléséhez elegendő összeget.”

^{*15} Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).”

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv előírásainak. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok az említett rendelkezéseket [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv átültetési határidejét követő 1 nap]-tól/-től kezdődően alkalmazzák.

Az előző albekezdéstől eltérve a tagállamok az ezen irányelv 2. cikkének 1. pontjában szereplő, a szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó rendelkezést [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv átültetési határidejét követő 6 hónap]-tól/-től kezdődően alkalmazhatják.

Az 1. cikk 8. pontjában meghatározott, a harmadik országbeli fióktelepek prudenciális felügyeletére vonatkozó módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket azonban [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be a dátumot = e módosító irányelv alkalmazásának kezdőnapját követő 24 hónap]-tól/-től kell alkalmazni.

Az előző albekezdéstől eltérve, a tagállamok a 2013/36/EU irányelv VI. címe 1. fejezete II. szakaszának 4. alszakaszában foglalt, a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó adatszolgáltatással kapcsolatos, ezen irányelv által beillesztett rendelkezéseket az e cikk második albekezdése szerinti alkalmazási időponttól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről a Tanács részéről

az elnök az elnök
